

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาการวิเคราะห์การเกิดใหม่ของสินเชื่อด้อยคุณภาพหลังจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการสอบถามผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของเอกชน ธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล และธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ รวมทั้งสิ้น 61 สาขา 12 ธนาคารพาณิชย์ สามารถนำเสนอผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 2) การวิเคราะห์โครงสร้างของการเกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพก่อนและหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 3) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และ 4) ความคิดเห็นของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานะการสมรส ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งในธนาคารพาณิชย์ อายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์และอายุการทำงานด้านการแก้ไขหนี้ในธนาคารพาณิชย์ โดยการนำเสนอข้อมูลจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน 42 ราย ธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล 15 ราย และธนาคารพาณิชย์ต่างชาติ 4 ราย รวมทั้งสิ้นจำนวน 61 ราย ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

4.1.1 เพศ

ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.9 และเพศหญิง จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.1 (ตารางที่ 4.1) จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งอาจ

เป็นไปได้ว่าเพศชายเป็นเพศที่มีความเป็นผู้นำ มีความรับผิดชอบสูง จึงทำให้ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย

เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์พบว่า ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของเอกชน เป็นเพศชาย จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.5 และเพศหญิง จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.3 ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล เป็นเพศชาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.4 และเพศหญิง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.2 และผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ เป็นเพศชาย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.0 และเพศหญิง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตารางที่ 4.1 เพศของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์

เพศ	ประเภทของธนาคารพาณิชย์						รวม	
	เอกชน (42 ราย)		รัฐบาล (15 ราย)		ต่างชาติ (4 ราย)		(61 ราย)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	29	47.5	10	16.4	3	5.0	42	68.9
หญิง	13	21.3	5	8.2	1	1.6	19	31.1
รวม	42	68.8	15	24.6	4	6.6	61	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.2 อายุ

ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี และในช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 19 ราย และ 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.2 และ 13.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.2) จะเห็นได้ว่าผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอายุในช่วงวัยกลางคนถึงช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีวุฒิ วุฒิภาวะและมีความรู้ความสามารถในการเป็นบริหารได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ช่วงวัยนี้จึงเป็นช่วงวัยที่สามารถเป็นผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์มากกว่าช่วงวัยอื่น ๆ

เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์พบว่า ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของเอกชน มีอายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ

31 – 40 ปี และในช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 21.3 และ 8.2 ตามลำดับ ผู้บริหารสาขา
 ราชการพาณิชย์ของรัฐบาล มีอายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.7 รองลงมาอยู่
 ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี และในช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.6 และ 3.3 ตามลำดับ และ
 ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ มีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
 3.3 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 41 – 50 ปี และในช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 1.6

ตารางที่ 4.2 อายุของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์

อายุ	ประเภทของธนาคารพาณิชย์						รวม	
	เอกชน (42 ราย)		รัฐบาล (15 ราย)		ต่างชาติ (4 ราย)		(61 ราย)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 30 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-
31 - 40 ปี	13	21.3	4	6.6	2	3.3	19	31.2
41 - 50 ปี	24	39.3	9	14.7	1	1.7	34	55.7
50 ปีขึ้นไป	5	8.2	2	3.3	1	1.6	8	13.1
รวม	42	68.8	15	24.6	4	6.6	61	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.3 สถานะการสมรส

ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มี
 สถานภาพสมรส จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.8 รองลงมามีสถานภาพโสด และหม้าย/หย่าร้าง
 จำนวน 11 ราย และ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.0 และ 8.2 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.3) จะเห็นได้ว่า
 ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส โดยมีสัดส่วนมากกว่าครึ่งของ
 ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด

เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์พบว่า ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์
 ของเอกชน มีสถานภาพสมรส มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมามีสถานภาพโสด และหม้าย/
 หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 13.1 และ 4.9 ตามลำดับ ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล
 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.0 รองลงมามีสถานภาพโสด และหม้าย/หย่าร้าง

มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 3.3 และผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ มีสถานภาพสมรส และสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 4.9 และร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

**ตารางที่ 4.3 สถานะการสมรสของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์**

สถานะ การสมรส	ประเภทของธนาคารพาณิชย์						รวม	
	เอกชน (42 ราย)		รัฐบาล (15 ราย)		ต่างชาติ (4 ราย)		(61 ราย)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	8	13.1	2	3.3	1	1.6	11	18.0
สมรส	31	50.8	11	18.0	3	4.9	45	73.8
หม้าย/หย่าร้าง	3	4.9	2	3.3	-	-	5	8.2
รวม	42	68.8	15	24.6	4	6.6	61	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.4 ระดับการศึกษา

ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงมามีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.6 (ตารางที่ 4.4) จะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ได้กำหนดระดับการศึกษาขั้นต่ำสำหรับผู้ที่จะเป็นผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ได้ ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และมีความเข้าใจในการบริหารงานธนาคารพาณิชย์ได้เป็นอย่างดี

เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์พบว่า ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของเอกชน มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมามีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 32.8 ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.7 รองลงมามีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 4.9 และผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.9 รองลงมามีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตารางที่ 4.4 ระดับการศึกษาของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์

ระดับการศึกษา	ประเภทของธนาคารพาณิชย์						รวม	
	เอกชน (42 ราย)		รัฐบาล (15 ราย)		ต่างชาติ (4 ราย)		(61 ราย)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	-	-
ปริญญาตรี	22	36.1	12	19.7	1	1.6	35	57.4
ปริญญาโท	20	32.8	3	4.9	3	4.9	26	42.6
รวม	42	68.8	15	24.6	4	6.6	61	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.5 ระดับตำแหน่งในธนาคารพาณิชย์

ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการสาขา จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมามีตำแหน่งผู้จัดการสาขา และต่ำกว่าผู้ช่วยผู้จัดการสาขา จำนวน 21 ราย และ 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.4 และ 24.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.5) จะเห็นได้ว่า ระดับการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่มีตำแหน่งตั้งแต่ผู้ช่วยผู้จัดการสาขาขึ้นไป เนื่องจากมีความชำนาญงาน และมีหน้าที่รับผิดชอบในการแก้ไขสินเชื่อด้วยคุณภาพ

เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์พบว่า ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของเอกชน มีตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการสาขา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมามีตำแหน่งผู้จัดการสาขา และต่ำกว่าผู้ช่วยผู้จัดการสาขา คิดเป็นร้อยละ 19.7 และ 16.4 ตามลำดับ ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล มีตำแหน่งผู้จัดการสาขา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.5 รองลงมามีตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการสาขา และต่ำกว่าผู้ช่วยผู้จัดการสาขา คิดเป็นร้อยละ 8.2 และ 4.9 ตามลำดับ และผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ มีตำแหน่งผู้จัดการสาขา และต่ำกว่าผู้ช่วยผู้จัดการสาขา มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 3.3

ตารางที่ 4.5 ระดับตำแหน่งในธนาคารพาณิชย์ของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์

ระดับตำแหน่ง	ประเภทของธนาคารพาณิชย์						รวม	
	เอกชน (42 ราย)		รัฐบาล (15 ราย)		ต่างชาติ (4 ราย)		(61 ราย)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าผู้ช่วยผู้จัดการสาขา	10	16.4	3	4.9	2	3.3	15	24.6
ผู้ช่วยผู้จัดการสาขา	19	31.2	5	8.2	-	-	24	39.4
ผู้จัดการสาขา	12	19.7	7	11.5	2	3.3	21	34.4
สูงกว่าผู้จัดการสาขา	1	1.6	-	-	-	-	1	1.6
รวม	42	68.8	15	24.6	4	6.6	61	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

4.1.6 อายุการทำงานและอายุด้านการแก้ไขหนี้ในธนาคารพาณิชย์

ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีอายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ อยู่ในช่วง 11 – 20 ปี จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคืออายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และอายุการทำงานอยู่ในช่วง 6 – 10 ปี จำนวน 21 ราย และ 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.4 และ 13.1 ตามลำดับ โดยอายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวข้างต้นส่วนใหญ่มีอายุการทำงานด้านการแก้ไขหนี้ในธนาคารพาณิชย์อยู่ในช่วง 7 – 9 ปี จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.5 และอยู่ในช่วง 4 – 6 ปี และอยู่ในช่วงตั้งแต่ 9 ปีขึ้นไป จำนวน 16 และ 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.2 และ 24.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.6) จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่มีอายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ อยู่ในช่วง 11 - 20 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งมีสัดส่วนรวมกันเกินกว่าครึ่งของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ เป็นเพราะต้องใช้เวลาและความสามารถในการทำงานให้เป็นที่ยอมรับ จึงจะได้รับการเลื่อนตำแหน่งเป็นผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ นอกจากนี้ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์มีอายุการทำงานด้านการแก้ไขหนี้ไม่เท่ากัน ซึ่งขึ้นอยู่กับที่ได้รับแต่งตั้งให้รับผิดชอบงานด้านการแก้ไขหนี้ ส่วนใหญ่แล้วผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์จะมีอายุงานด้านการแก้ไขหนี้ อยู่ในช่วง 7 – 9 ปี

ตารางที่ 4.6 อายุการทำงานและอายุการแก้ไขหนี้ในธนาคารพาณิชย์ของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์

อายุการทำงาน	อายุการแก้ไขหนี้	ประเภทของธนาคารพาณิชย์						รวม	
		เอกชน (42 ราย)		รัฐบาล (15 ราย)		ต่างชาติ (4 ราย)		(61 ราย)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5 ปี	ไม่เกิน 3 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-
	4-6 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-
	7-9 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-
	9 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม		-	-	-	-	-	-	-	-
6-10 ปี	ไม่เกิน 3 ปี	1	1.6	1	1.6	-	-	2	3.3
	4-6 ปี	2	3.3	-	-	1	1.6	3	4.9
	7-9 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-
	9 ปีขึ้นไป	3	4.9	-	-	-	-	3	4.9
รวม		6	9.8	1	1.6	1	1.6	8	13.1
11-20 ปี	ไม่เกิน 3 ปี	2	3.3	3	4.9	1	1.6	6	9.8
	4-6 ปี	6	9.8	1	1.6	-	-	7	11.5
	7-9 ปี	9	14.7	2	3.3	1	1.6	12	19.7
	9 ปีขึ้นไป	5	8.2	2	3.3	-	-	7	11.5
รวม		22	36.1	8	13.1	2	3.3	32	52.5
20 ปีขึ้นไป	ไม่เกิน 3 ปี	2	3.3	1	1.6	1	1.6	4	6.6
	4-6 ปี	5	8.2	1	1.6	-	-	6	9.8
	7-9 ปี	4	6.6	2	3.3	-	-	6	9.8
	9 ปีขึ้นไป	3	4.9	2	3.3	-	-	5	8.2
รวม		14	23.0	6	9.8	1	1.6	21	34.4
รวมทั้งสิ้น		42	68.8	15	24.6	4	6.6	61	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์พบว่า ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของเอกชน มีอายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ อยู่ในช่วง 11 – 20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมามีอายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และอยู่ในช่วง 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.0 และ 9.8 ตามลำดับ โดยอายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของเอกชนดังกล่าวข้างต้นส่วนใหญ่มีอายุการทำงานด้านการแก้ไขหนี้ในธนาคารพาณิชย์

อยู่ในช่วง 4 – 6 ปี และอยู่ในช่วง 7 - 9 ปี มากที่สุด จำนวนเท่ากันคือร้อยละ 21.3 ส่วนผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล มีอายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ อยู่ในช่วง 11 – 20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.1 รองลงมาคืออายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และอยู่ในช่วง 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.8 และ 1.6 ตามลำดับ โดยอายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลดังกล่าวข้างต้นส่วนใหญ่มีอายุการทำงานด้านการแก้ไขหนี้ในธนาคารพาณิชย์ อยู่ในช่วงไม่เกิน 3 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.2 สำหรับผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ มีอายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ อยู่ในช่วง 11 – 20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.3 รองลงมาคืออายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ อยู่ในช่วง 6 – 10 ปี และตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 1.6 โดยอายุการทำงานในธนาคารพาณิชย์ของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติดังกล่าวข้างต้นส่วนใหญ่มีอายุการทำงานด้านการแก้ไขหนี้ในธนาคารพาณิชย์ อยู่ในช่วงไม่เกิน 3 ปี มากที่สุด เท่ากับร้อยละ 3.3

4.2 การวิเคราะห์โครงสร้างของการเกิดสินเชื่อด้วยคุณภาพก่อนและหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ในการศึกษาการวิเคราะห์โครงสร้างของการเกิดสินเชื่อด้วยคุณภาพก่อนและหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 61 สาขา 12 ธนาคารพาณิชย์ ในที่นี้ประกอบด้วย ประเภทของสินเชื่อด้วยคุณภาพก่อนและหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ วิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และผลของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

4.2.1 ประเภทของสินเชื่อด้วยคุณภาพก่อนทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ประเภทของสินเชื่อด้วยคุณภาพคือการจำแนกประเภทธุรกิจของลูกค้าหนึ่งตามวัตถุประสงค์การขอใช้วงเงินการกู้ยืมเงินของลูกค้าหนึ่ง โดยธนาคารพาณิชย์ได้กำหนดและถือปฏิบัติเป็นการทั่วไป เพื่อที่ธนาคารพาณิชย์ใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างการให้สินเชื่อไม่ให้เกิดจุดติดกับธุรกิจใดธุรกิจหนึ่ง ซึ่งเป็นวิธีการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตของธนาคารพาณิชย์ โดยแบ่งประเภทของสินเชื่อออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่ 1) การเกษตร ประมงและป่าไม้ คือการให้สินเชื่อเพื่อการทำนาข้าว ทำไร่ ทำสวน การเลี้ยงสัตว์ การประมง การป่าไม้ และการเกษตรอื่น ๆ 2) การเหมืองแร่และย่อยหิน คือการให้สินเชื่อเพื่อการทำเหมืองแร่ดีบุก ก๊าซธรรมชาติ แร่โลหะ การผลิตน้ำมันปิโตรเลียม และการเหมืองแร่อื่น ๆ 3) การอุตสาหกรรม คือการให้สินเชื่อเพื่อการ

อุตสาหกรรมการผลิตสินค้าด้านน้ำตาล เครื่องดื่ม เสื้อผ้า สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์จากไม้ กระดาษ เครื่องหนัง ธุรกิจการพิมพ์ เคมีภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ และอุตสาหกรรมด้านอื่น ๆ 4) การก่อสร้าง คือการให้สินเชื่อเพื่อการรับเหมาก่อสร้างบ้านเพื่อที่อยู่อาศัย อาคารชุด ศูนย์การค้า และงานก่อสร้างอื่น ๆ 5) การพาณิชย์ คือการให้สินเชื่อเพื่อการค้าปลีก การค้าส่ง การนำเข้า การส่งออกสินค้าชนิดต่าง ๆ 6) การธนาคารและธุรกิจการเงิน คือการให้สินเชื่อแก่ธนาคารพาณิชย์อื่น ธนาคารเฉพาะกิจ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ และธุรกิจการเงินอื่น ๆ เช่น ไร่รับจำนำ เป็นต้น 7) ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ คือการให้สินเชื่อแก่ธุรกิจจัดสรรที่ดิน บ้านที่อยู่อาศัย อาคารชุด อาคารพาณิชย์ และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ 8) การสาธารณูปโภค คือการให้สินเชื่อแก่ธุรกิจที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน เช่น การไฟฟ้า การโทรคมนาคม การประปา ไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ และธุรกิจขนส่งต่าง ๆ เช่น การรถไฟ เป็นต้น 9) การบริการ คือการให้สินเชื่อแก่ธุรกิจการโรงแรม หอพัก กิจการร้านอาหาร รวมทั้งการบันเทิง เช่น โรงภาพยนตร์ การท่องเที่ยว เป็นต้น 10) การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล คือการให้สินเชื่อเพื่อการจัดหาที่อยู่อาศัย การซื้อรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ การซื้อสินทรัพย์อื่น ๆ และการบริโภคส่วนตัว เป็นต้น ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

จากการสอบถามผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ จำนวน 61 สาขา 12 ธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในเรื่องสัดส่วนของสินเชื่อโดยคุณภาพก่อนทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จำแนกตามประเภทของสินเชื่อพบว่า สัดส่วนของสินเชื่อโดยคุณภาพ 4 อันดับแรกคือสินเชื่อประเภทการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 27.4 ของสินเชื่อโดยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา รองลงมาคือสินเชื่อประเภทการพาณิชย์และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 25.6 และ 17.5 ของสินเชื่อโดยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ตามลำดับ ส่วนอันดับที่ 4 คือสินเชื่อประเภทการก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 11.7 ของสินเชื่อโดยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา สำหรับสัดส่วนของสินเชื่อโดยคุณภาพน้อยที่สุด 3 อันดับ คือสินเชื่อประเภทการธนาคารและธุรกิจการเงิน จัดอยู่ในอันดับที่ 10 คิดเป็นร้อยละ 0.3 ของสินเชื่อโดยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ประเภทการเหมืองแร่และขุดหินและการสาธารณูปโภค จัดอยู่ในอันดับที่ 9 และอันดับที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 0.4 และ 3.3 ของสินเชื่อโดยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.7

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าสัดส่วนของสินเชื่อโดยคุณภาพก่อนทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จำแนกตามประเภทธุรกิจ 4 อันดับแรก คือสินเชื่อประเภทการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ซึ่งได้แก่การให้สินเชื่อเพื่อซื้อบ้านพร้อมที่ดินเพื่ออยู่อาศัยหรือซื้อที่ดินว่างเปล่า เนื่องมาจากการขยายตัวของเงินให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ในจังหวัด

เชียงใหม่เพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ทำให้ธนาคารพาณิชย์เร่งให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้ที่ต้องการซื้อบ้านเพื่ออยู่อาศัยและบางรายเพื่อเก็งกำไร ต่อมาในช่วงปี 2539 ถึงปี 2540 ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ ส่งผลให้ลูกหนี้เหล่านี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ จึงทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพในที่สุด

สินเชื่อด้วยคุณภาพประเภทการพาณิชย์ มีสัดส่วนรองลงมาซึ่งได้แก่การให้สินเชื่อเพื่อการค้าปลีกและค้าส่ง ก็เป็นผลมาจากปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจทำให้ธุรกิจของลูกหนี้มียอดการจำหน่ายสินค้าลดลง ธุรกิจประสบปัญหาขาดสภาพคล่อง ส่งผลให้ธุรกิจของลูกหนี้มีรายได้ไม่คุ้มกับรายจ่าย จนไม่สามารถชำระหนี้คืนแก่ธนาคารพาณิชย์ได้ ทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพ

สินเชื่อด้วยคุณภาพประเภทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีสัดส่วนเป็นอันดับรองลงมา เป็นอันดับที่ 3 เนื่องจากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้เริ่มดำเนินธุรกิจและขยายตัวขึ้นเรื่อย ๆ ตามภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้ความต้องการที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น ที่สำคัญเกิดการเก็งกำไรในอสังหาริมทรัพย์ ส่งผลให้ผู้ประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เร่งขยายการลงทุนเพิ่มขึ้น ทั้งในโครงการที่อยู่อาศัยและที่ดินว่างเปล่า และเมื่อประสบกับปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ ทำให้ธุรกิจขาดสภาพคล่องทางการเงิน เนื่องจากผู้ซื้อขาดกำลังซื้อ ทำให้ปริมาณสินค้าเกินความต้องการของตลาด ส่งผลให้ราคาอสังหาริมทรัพย์ตกต่ำ ประกอบกับธนาคารพาณิชย์เข้มงวดในการพิจารณาให้สินเชื่อเพื่อลงทุนเพิ่ม ส่งผลให้ผู้ประกอบการขาดเงินทุนหมุนเวียนและไม่สามารถจำหน่ายสินค้าได้ ธุรกิจจึงประสบปัญหาขาดทุนอย่างหนัก จนเกิดเป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพในที่สุด

ส่วนสินเชื่อด้วยคุณภาพประเภทการก่อสร้าง มีสัดส่วนเป็นอันดับที่ 4 เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ต่อเนื่องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กล่าวคือสินเชื่อประเภทการก่อสร้างส่วนใหญ่เป็นสินเชื่อเพื่อการรับเหมาก่อสร้างและร้านค้าวัสดุก่อสร้าง ดังนั้น ถ้าธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีการขยายตัว จะทำให้ธุรกิจการรับเหมาก่อสร้างและร้านค้าวัสดุก่อสร้างขยายตัวตามไปด้วย และต่อมาเมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจทำให้การลงทุนของภาคเอกชนเกิดการชะลอตัวลง ส่งผลให้ธุรกิจรับเหมาก่อสร้างและร้านค้าวัสดุก่อสร้างพลอยได้รับผลกระทบไปด้วย ประกอบกับภาครัฐบาลได้ตัดลดงบประมาณรายจ่ายและมีการตัดราคาในการประมูลงานรับเหมาก่อสร้างอย่างรุนแรง ทำให้งานรับเหมาก่อสร้างและจำหน่ายสินค้าวัสดุก่อสร้างมีปริมาณลดลง ส่งผลให้ผู้ประกอบการขาดเงินทุนหมุนเวียนและบางรายประสบปัญหาขาดทุนอย่างหนัก จนเกิดเป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพในที่สุด

สำหรับสัดส่วนของสินเชื่อด้วยคุณภาพน้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย คือสินเชื่อประเภทการธนาคารและธุรกิจการเงิน การเหมืองแร่และย่อยหิน และการสาธารณสุข เนื่องจากประเภทธุรกิจดังกล่าวข้างต้นไม่ได้รับการอนุมัติสินเชื่อจากสาขาธนาคารพาณิชย์ ส่วนใหญ่จะเป็น

การอนุมัติและบันทึกบัญชีที่สำนักงานใหญ่ของธนาคารพาณิชย์นั้น ๆ ทำให้ธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีปริมาณการให้สินเชื่อประเภทดังกล่าวจำนวนน้อย ทำให้มีสัดส่วนของสินเชื่อด้วยคุณภาพอยู่ใน 3 อันดับท้ายสุด

**ตารางที่ 4.7 ประเภทของสินเชื่อด้วยคุณภาพก่อนทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้
ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่**

ประเภทของสินเชื่อ	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	อันดับ
1. การเกษตร ประมงและป่าไม้	3.4	7
2. การเหมืองแร่และย่อยหิน	0.4	9
3. การอุตสาหกรรม	4.3	6
4. การก่อสร้าง	11.7	4
5. การพาณิชย์	25.6	2
6. การธนาคารและธุรกิจการเงิน	0.3	10
7. ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	17.5	3
8. การสาธารณูปโภค	3.3	8
9. การบริการ	6.1	5
10. การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	27.4	1
รวม	100.0	

ที่มา : จากการสำรวจ

เมื่อพิจารณาสัดส่วนของสินเชื่อด้วยคุณภาพก่อนทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ตามประเภทของสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ดังแสดงในตารางที่ 4.8 พบว่าธนาคารพาณิชย์ของเอกชน มีสัดส่วนสินเชื่อด้วยคุณภาพประเภทการพาณิชย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.6 ของสินเชื่อด้วยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา รองลงมาคือสินเชื่อประเภทการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 23.7 และ 18.5 ของสินเชื่อด้วยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ตามลำดับ

ธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลมีสัดส่วนสินเชื่อด้วยคุณภาพประเภทการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.5 ของสินเชื่อด้วยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา

รองลงมาคือสินเชื่อประเภทการพาณิชย์และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 26.8 และ 15.7 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ตามลำดับ

สำหรับธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติมีสัดส่วนสินเชื่อด้อยคุณภาพประเภทการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา รองลงมาคือสินเชื่อประเภทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 13.3 และ 12.7 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ตามลำดับ

**ตารางที่ 4.8 ประเภทของสินเชื่อด้อยคุณภาพก่อนทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้
ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์**

ประเภทของสินเชื่อ	ประเภทของธนาคารพาณิชย์					
	เอกชน (42 สาขา)		รัฐบาล (15 สาขา)		ต่างชาติ (4 สาขา)	
	ร้อยละ	อันดับ	ร้อยละ	อันดับ	ร้อยละ	อันดับ
1. การเกษตร ประมงและป่าไม้	3.2	7	3.3	7	5.0	6
2. การเหมืองแร่และย่อยหิน	0.6	9	-	-	-	-
3. การอุตสาหกรรม	4.7	6	2.2	8	8.3	4
4. การก่อสร้าง	13.3	4	7.1	4	12.7	3
5. การพาณิชย์	26.6	1	26.8	2	7.4	5
6. การธนาคารและธุรกิจการเงิน	0.4	10	-	-	-	-
7. ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	18.5	3	15.7	3	13.3	2
8. การสาธารณูปโภค	2.2	8	6.7	5	1.7	8
9. การบริการ	6.8	5	4.7	6	3.3	7
10. การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	23.7	2	33.5	1	48.3	1
รวม	100.0		100.0		100.0	

ที่มา : จากการสำรวจ

4.2.2 ประเภทของสินเชื่อด้อยคุณภาพภายหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

การจำแนกประเภทสินเชื่อด้อยคุณภาพหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เป็นการจำแนกสินเชื่อด้อยคุณภาพจากยอดหนี้ที่ลูกหนี้บางรายเคยเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพมาก่อนแล้ว และได้รับการแก้ไขหนี้โดยวิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ต่อมาไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ รวมถึงยอดหนี้ของลูกหนี้ที่เดิมเคยผ่อนชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขฯ ต่อมาประสบปัญหาสภาพคล่องจนไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเงื่อนไขฯ ทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพรายใหม่ ซึ่งสินเชื่อด้อยคุณภาพภายหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จะแบ่งประเภทของสินเชื่อด้อยคุณภาพเหมือนกับสินเชื่อด้อยคุณภาพก่อนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งผลการศึกษาประเภทของสินเชื่อด้อยคุณภาพภายหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มีดังต่อไปนี้

จากการสอบถามผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ จำนวน 61 สาขา 12 ธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในเรื่องสัดส่วนของสินเชื่อด้อยคุณภาพภายหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จำแนกตามประเภทของสินเชื่อด้อยคุณภาพ สัดส่วนของสินเชื่อด้อยคุณภาพ 4 อันดับแรก คือสินเชื่อประเภทการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 24.6 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา รองลงมาคือสินเชื่อประเภทการพาณิชย์ และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 24.1 และ 18.2 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ตามลำดับ และอันดับที่ 4 คือสินเชื่อประเภทการก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 13.2 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา สำหรับสัดส่วนของสินเชื่อด้อยคุณภาพน้อยที่สุด 3 อันดับ คือสินเชื่อประเภทการธนาคารและธุรกิจการเงิน จัดอยู่ในอันดับที่ 10 คิดเป็นร้อยละ 0.3 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ประเภทการเหมืองแร่และขอยหินและการสาธารณูปโภค จัดอยู่ในอันดับที่ 9 และอันดับที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 0.6 และ 3.2 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.9

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สัดส่วนของสินเชื่อด้อยคุณภาพก่อนและหลังทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ 4 อันดับแรกจะเหมือนกัน คือสินเชื่อประเภทการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือสินเชื่อประเภทการพาณิชย์ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และสินเชื่อประเภทการก่อสร้าง ตามลำดับ ซึ่งสาเหตุของปัญหาการเกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกัน ดังได้กล่าวรายละเอียดไว้แล้วในหัวข้อสัดส่วนของสินเชื่อด้อยคุณภาพก่อนทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ตารางที่ 4.9 ประเภทของสินเชื่อด้อยคุณภาพภายหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้
ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประเภทของสินเชื่อ	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	อันดับ
1. การเกษตร ประมงและป่าไม้	4.1	7
2. การเหมืองแร่และย่อยหิน	0.6	9
3. การอุตสาหกรรม	7.0	5
4. การก่อสร้าง	13.2	4
5. การพาณิชย์	24.1	2
6. การธนาคารและธุรกิจการเงิน	0.3	10
7. ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	18.2	3
8. การสาธารณูปโภค	3.2	8
9. การบริการ	4.7	6
10. การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	24.6	1
รวม	100.0	

ที่มา : จากการสำรวจ

เมื่อพิจารณาสัดส่วนของสินเชื่อด้อยคุณภาพภายหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามประเภทของสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ดังแสดงในตารางที่ 4.10 พบว่าธนาคารพาณิชย์ของเอกชน มีสัดส่วนของสินเชื่อด้อยคุณภาพคือประเภทการพาณิชย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.3 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา รองลงมาคือประเภทการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 22.0 และ 19.3 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ตามลำดับ

ธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลมีสัดส่วนของสินเชื่อด้อยคุณภาพคือสินเชื่อประเภทการพาณิชย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.9 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา รองลงมาคือสินเชื่อประเภทการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 28.1 และ 15.8 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ตามลำดับ

สำหรับธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติมีสัดส่วนของสินเชื่อด้อยคุณภาพคือสินเชื่อประเภทการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.7 ของสินเชื่อด้อยคุณภาพ

ทั้งหมดในแต่ละสาขา รองลงมาคือสินเชื่อประเภทการเกษตรประมงและป่าไม้ และการอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.7 และ 14.3 ของสินเชื่อโดยคุณภาพทั้งหมดในแต่ละสาขา ตามลำดับ

**ตารางที่ 4.10 ประเภทของสินเชื่อโดยคุณภาพภายหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้
ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์**

ประเภทของสินเชื่อ	ประเภทของธนาคารพาณิชย์					
	เอกชน (42 สาขา)		รัฐบาล (15 สาขา)		ต่างชาติ (4 สาขา)	
	ร้อยละ	อันดับ	ร้อยละ	อันดับ	ร้อยละ	อันดับ
1. การเกษตร ประมงและป่าไม้	3.8	7	2.7	7	15.7	2
2. การเหมืองแร่และย่อยหิน	0.7	9	0.2	9	-	-
3. การอุตสาหกรรม	8.2	5	2.3	8	14.3	3
4. การก่อสร้าง	14.7	4	9.4	4	12.7	5
5. การพาณิชย์	23.3	1	30.9	1	-	-
6. การธนาคารและธุรกิจการเงิน	0.5	10	-	-	-	-
7. ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	19.3	3	15.8	3	14.0	4
8. การสาธารณูปโภค	2.2	8	6.7	5	-	-
9. การบริการ	5.3	6	3.9	6	1.6	6
10. การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	22.0	2	28.1	2	41.7	1
รวม	100.0		100.0		100.0	

ที่มา : จากการสำรวจ

4.2.3 วิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

วิธีการที่ธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ อาจมีหลายวิธีหรือใช้หลายวิธีผสมกันเพื่อปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและสถานภาพของลูกค้าและนโยบายของธนาคารพาณิชย์ ดังนั้น วิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของแต่ละธนาคารพาณิชย์จึงอาจแตกต่างกันได้ ซึ่งมีวิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ดังนี้ 1) การลดอัตราดอกเบี้ยในสัญญาการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นวิธีการที่ธนาคารพาณิชย์ผ่อนปรนให้แก่

ลูกหนี้โดยลดอัตราดอกเบี้ยลงจากในสัญญาเงินให้กู้ยืมฉบับเดิม เช่น จาก MLR+1, MOR+1 เป็น MLR, MOR ของธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่ง 2) การขยายระยะเวลาชำระหนี้ คือการขยายระยะเวลาการชำระหนี้ออกไปอีกหรือเป็นการปรับหนี้ระยะสั้นเป็นหนี้ระยะยาว หากพิจารณาแล้วเห็นว่ากิจการของลูกหนี้ยังสามารถดำเนินต่อไปได้ โดยมีกระแสเงินสดที่จะมาชำระหนี้ในอนาคต ก็จะขยายระยะเวลาออกไปเพื่อให้เหมาะสมกับกระแสเงินสดสุทธิที่ลูกหนี้จะได้รับ 3) การให้ระยะเวลาปลอดชำระหนี้เงินต้นหรือดอกเบี้ย เช่น การให้ชำระดอกเบี้ยเพียงอย่างเดียวในช่วงแรก ของแผนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ 4) การลดเงินต้นหรือดอกเบี้ย โดยธนาคารพาณิชย์จะยกหนี้บางส่วนให้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นดอกเบี้ยค้างรับที่ยังไม่รับรู้เป็นรายได้หรือดอกเบี้ยค้างรับเกิน 3 เดือนขึ้นไป ทั้งนี้จะกำหนดเงื่อนไขกำกับไว้ในสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ว่าจะยกหนี้ให้เมื่อลูกหนี้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในสัญญาฯ ได้อย่างครบถ้วน 5) การตีโอนทรัพย์สินชำระหนี้หรือรับโอนทรัพย์สินเป็นการช่วยลดภาระหนี้ลงโดยอาจมีสัญญาให้สิทธิลูกหนี้ในการซื้อทรัพย์สินดังกล่าวกลับคืน 6) การแปลงหนี้เป็นทุน เป็นกรณีที่ธนาคารพาณิชย์เห็นว่ากิจการของลูกหนี้ยังสามารถดำเนินต่อไปได้และมีแนวโน้มที่จะเติบโตในอนาคต ซึ่งจะส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าในอนาคต 7) วิธีอื่น ๆ เป็นวิธีที่ไม่อยู่ในวิธีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เช่น การปิดบัญชีเพื่อใช้วงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินอื่น ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

จากการสอบถามผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ จำนวน 61 สาขา 12 ธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในเรื่องสัดส่วนของวิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งธนาคารพาณิชย์ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้กับลูกหนี้ที่เป็นสินเชื่อคุณภาพพบว่า สัดส่วนของวิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ 3 อันดับแรก คือวิธีการขยายระยะเวลาชำระหนี้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.0 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ รองลงมาคือวิธีการลดอัตราดอกเบี้ย และการให้ระยะเวลาปลอดชำระหนี้เงินต้นหรือดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 28.5 และ 20.5 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ตามลำดับ และมีสัดส่วนของวิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่น้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย คือวิธีการแปลงหนี้เป็นทุน อยู่ในอันดับที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 0.3 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ อันดับที่ 6 คือวิธีอื่น ๆ เช่น การปิดบัญชีเร็วขึ้นเพื่อใช้วงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินอื่น และอันดับที่ 5 คือการตีโอนทรัพย์สินชำระหนี้ คิดเป็นร้อยละ 2.1 และ 3.1 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.11

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า สัดส่วนของวิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ 3 อันดับแรกของสาขาธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ คือวิธีการขยายระยะเวลาชำระหนี้ มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ซึ่งได้แก่ การขยายระยะเวลาชำระหนี้เดิมจากหนี้

ระยะสั้นเป็นหนี้ระยะยาวหรือหนี้ระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระหนี้แล้ว ก็ผ่อนผันขยายระยะเวลาชำระหนี้ต่อไปอีก โดยส่วนใหญ่ธนาคารพาณิชย์จะขยายระยะเวลาออกไปอีกประมาณ 3 - 5 ปี เนื่องจากธนาคารพาณิชย์พิจารณาแล้วเห็นว่ากิจการของลูกหนี้ยังสามารถดำเนินต่อไปได้ และยังมีกระแสเงินสดในการดำเนินงานเพียงพอเพื่อมาชำระหนี้ ก็จะกำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ใหม่ โดยการขยายระยะเวลาชำระหนี้ออกไปให้เหมาะสมกับกระแสเงินสดสุทธิที่ลูกหนี้จะได้รับ ซึ่งการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ด้วยวิธีนี้เมื่อคำนวณกระแสเงินสดรับเป็นมูลค่าปัจจุบันแล้ว ธนาคารพาณิชย์มีส่วนสูญเสียน้อยกว่าวิธีการอื่น ๆ ทำให้ไม่ต้องกันเงินสำรองตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยเพิ่มอีกมาก

สำหรับวิธีการลดอัตราดอกเบี้ยเป็นวิธีการที่ธนาคารพาณิชย์ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มากเป็นอันดับที่ 2 โดยลดอัตราดอกเบี้ยจากอัตราในสัญญาผู้ยืมเงินฉบับเดิม เช่น จาก MLR+2, MLR+3 ลงมาเป็น MLR เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ธนาคารพาณิชย์จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงมาแล้วก็ตาม ลูกหนี้บางรายมีกระแสเงินสดรับจากธุรกิจยังไม่สามารถชำระดอกเบี้ยได้ ดังนั้น ในช่วงแรกของแผนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ธนาคารพาณิชย์มักยินยอมให้ลูกหนี้ชำระดอกเบี้ยเพียงบางส่วนสำหรับดอกเบี้ยที่ยังชำระไม่ได้ให้ไปชำระในช่วงท้ายของแผนฯ เช่น สัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้กำหนดให้ลูกหนี้ชำระดอกเบี้ยในอัตรา MLR (ปี 2546 ดอกเบี้ย MLR ของธนาคารพาณิชย์ไทยเท่ากับอัตราร้อยละ 6.70) ดังนั้น ในช่วงแรกของแผนฯ ลูกหนี้จะชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 3 และในช่วงท้ายของแผนฯ ลูกหนี้ต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 3.70

ส่วนวิธีการให้ระยะเวลาปลอดชำระหนี้เงินต้นหรือดอกเบี้ย เป็นอันดับที่ 3 โดยส่วนใหญ่แล้วธนาคารพาณิชย์จะให้ระยะเวลาปลอดชำระหนี้เงินต้นมากกว่าดอกเบี้ย ซึ่งจะให้ระยะเวลาปลอดชำระหนี้เงินต้นระหว่าง 1 - 3 ปี โดยช่วงแรกของแผนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ธนาคารพาณิชย์จะให้ลูกหนี้ชำระดอกเบี้ยเพียงอย่างเดียว

สำหรับสัดส่วนของวิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่น้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย คือวิธีการแปลงหนี้เป็นทุน จัดอยู่ในอันดับที่ 7 นิยมใช้ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์เห็นว่ากิจการของลูกหนี้ยังสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้และมีแนวโน้มที่จะเติบโตในอนาคต ซึ่งจะส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯและเขตปริมณฑล ทำให้สัดส่วนของวิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้วิธีการนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีสัดส่วนเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนวิธีอื่น ๆ เช่น การปิดบัญชีเร็วขึ้นเพื่อใช้วงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินอื่น อยู่ในอันดับที่ 6 เป็นกรณีที่ลูกหนี้ต้องการปิดชำระหนี้ให้เร็วขึ้น อาจมีการขายหลักประกันได้หรือต้องการใช้วงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินอื่น

จึงมีการเจรจาเพื่อชำระหนี้ให้เร็วขึ้น สำหรับวิธีการตีโอนทรัพย์สินชำระหนี้ จัดอยู่ในอันดับที่ 5 โดยส่วนใหญ่ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มักจะใช้การปรับปรุงโครงสร้างหนี้โดยวิธีการโอนทรัพย์สินชำระหนี้ บางส่วนหรือทั้งหมด และธนาคารพาณิชย์มักจะรับโอนสินทรัพย์ร้อยละ 70 - 80 ของราคาประเมิน เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจากการที่สินทรัพย์มีราคาตกลงหรือขายได้ราคาต่ำกว่าราคาประเมินที่ประเมินไว้ ซึ่งจะทำให้ธนาคารพาณิชย์มีส่วนสูญเสียจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ตารางที่ 4.11 วิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา
ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

วิธีการ	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	อันดับ
1. การลดอัตราดอกเบี้ย	28.5	2
2. การขยายระยะเวลาชำระหนี้	33.0	1
3. การให้ระยะเวลาปลอดชำระหนี้เงินต้นหรือดอกเบี้ย	20.5	3
4. การลดเงินต้นหรือดอกเบี้ย	12.5	4
5. การตีโอนทรัพย์สินชำระหนี้	3.1	5
6. การแปลงหนี้เป็นทุน	0.3	7
7. อื่น ๆ เช่น การปิดบัญชีเร็วขึ้นเพื่อใช้วงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงินอื่น	2.1	6
รวม	100.0	

ที่มา : จากการสำรวจ

เมื่อพิจารณาสัดส่วนของวิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ดังแสดงในตารางที่ 4.12 พบว่าธนาคารพาณิชย์ของเอกชนมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้โดยใช้วิธีการขยายระยะเวลาชำระหนี้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.2 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ รองลงมาคือวิธีการลดอัตราดอกเบี้ย และวิธีการให้ระยะเวลาปลอดเงินต้นหรือดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 25.6 และ 21.5 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ตามลำดับ

ธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้โดยใช้วิธีการลดอัตราดอกเบี้ยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.7 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ รองลงมาคือวิธีการขยายระยะเวลาชำระหนี้ และวิธีการให้ระยะเวลาปลอดเงินต้นหรือดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 27.7 และ 18.5 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ตามลำดับ

สำหรับธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้โดยใช้วิธีการลดอัตราดอกเบี้ย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ รองลงมาคือวิธีการขยายระยะเวลาชำระหนี้ และวิธีการให้ระยะเวลาปลอดเงินต้นหรือดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 28.3 และ 16.7 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ตามลำดับ

**ตารางที่ 4.12 วิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา
ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์**

วิธีการ	ประเภทของธนาคารพาณิชย์					
	เอกชน (42 สาขา)		รัฐบาล (15 สาขา)		ต่างชาติ (4 สาขา)	
	ร้อยละ	อันดับ	ร้อยละ	อันดับ	ร้อยละ	อันดับ
1. การลดอัตราดอกเบี้ย	25.6	2	35.7	1	33.3	1
2. การขยายระยะเวลาชำระหนี้	35.2	1	27.7	2	28.3	2
3. การให้ระยะเวลาปลอดชำระหนี้ เงินต้นหรือดอกเบี้ย	21.5	3	18.5	3	16.7	3
4. การลดเงินต้นหรือดอกเบี้ย	12.2	4	12.9	4	15.0	4
5. การตีโอนทรัพย์สินชำระหนี้	3.7	5	1.8	6	1.7	6
6. การแปลงหนี้เป็นทุน	0.4	7	-	-	-	-
7. อื่น ๆ เช่น เช่น การปิดบัญชีเร็วขึ้น เพื่อใช้วงเงินสินเชื่อกับสถาบัน การเงินอื่น	1.4	6	3.4	5	5.0	5
รวม	100.0		100.0		100.0	

ที่มา : จากการสำรวจ

4.2.4 ผลของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ผลของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ เป็นการวัดประสิทธิภาพของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จากยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ทั้งหมด ว่ามียอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเงื่อนไขในสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (Re-entry NPLs) มีสัดส่วนเป็นเท่าใดของแต่ละสาขานาการพาณิชย์ ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาหนี้เชื่อด้อยคุณภาพ ตัวอย่างเช่น ธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งมียอดหนี้ที่ได้ทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไปแล้วจำนวน 100 ล้านบาท ซึ่งเป็นการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้กับลูกหนี้อ้อยคุณภาพจำนวน 5 ราย โดยมียอดหนี้ค้างชำระรายละ 20 ล้านบาท และแต่ละรายได้ผ่อนชำระหนี้เงินต้นเดือนละ 1 ล้านบาท ไปแล้วเป็นจำนวน 5 เดือน ภายหลังปรากฏว่ามีลูกหนี้รายหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้รวมเป็นระยะเวลาจำนวนทั้งสิ้น 4 เดือน ทำให้ลูกหนี้รายดังกล่าวเป็นหนี้เชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก (Re-entry NPLs) ดังนั้นยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเงื่อนไขในสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์แห่งนี้ มีจำนวน 15 ล้านบาท เท่ากับร้อยละ 15 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยสัดส่วนของยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเงื่อนไขในสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นข้อมูลในภาพรวมที่ได้ทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไปแล้วในช่วงเดือนกรกฎาคม 2546 – เดือนธันวาคม 2547 ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

จากการสอบถามผู้บริหารสาขานาการพาณิชย์ จำนวน 61 สาขา 12 ธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในเรื่องสัดส่วนของยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (Re-entry NPLs) พบว่าสาขานาการพาณิชย์ส่วนใหญ่มีสัดส่วนของยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้อยู่ในช่วงไม่เกินร้อยละ 20 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มากที่สุด จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมาอยู่ในช่วงร้อยละ 21 – 40 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และในช่วงร้อยละ 41 – 60 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ จำนวน 22 ราย และ 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.1 และ 13.1 ตามลำดับ ส่วนสัดส่วนของยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่น้อยที่สุดคืออยู่ในช่วงร้อยละ 61 – 80 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5 ดังแสดงในตารางที่ 4.13

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีสัดส่วนของยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในช่วงไม่เกินร้อยละ 20 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มากที่สุด เนื่องมาจากยอดหนี้เหล่านี้เป็นหนี้เชื่อด้อยคุณภาพที่ประสบปัญหา

ขาดสภาพคล่องเป็นการชั่วคราว และค้างชำระหนี้ไม่เกิน 6 เดือน และธุรกิจของลูกหนี้มีปัญหาภายในองค์กร แต่สามารถแก้ไขได้ เช่น เรียกเก็บหนี้ทางการค้าไม่ได้บางส่วน หรือปริมาณการสั่งซื้อสินค้าลดลงเป็นการชั่วคราว และเมื่อได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้โดยวิธีการต่าง ๆ ทำให้หนี้ส่วนใหญ่สามารถผ่อนชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จนทำให้เป็นหนี้ปกติในเวลาต่อมา และหนี้บางส่วนเป็นหนี้ที่ประสบปัญหาภายในธุรกิจรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ เช่น ถูกยกเลิกการสั่งซื้อสินค้าบางส่วน เนื่องจากสินค้าไม่ได้มาตรฐานหรือมีคู่แข่งรายใหม่เข้ามา ทำให้ธุรกิจมีปริมาณการจำหน่ายสินค้าลดลง มีรายได้ไม่คุ้มกับรายจ่ายและประสบปัญหาขาดสภาพคล่อง จนไม่สามารถผ่อนชำระได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นอีก

ส่วนยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้อยู่ในช่วงร้อยละ 21 - 40 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีสัดส่วนรองลงมา เนื่องจากหนี้เหล่านี้เป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพที่ประสบปัญหาขาดสภาพคล่องและค้างชำระหนี้เกิน 6 เดือนขึ้นไป และประสบปัญหาภายในธุรกิจรุนแรงกว่า เช่น เรียกเก็บหนี้ทางการค้าไม่ได้เป็นจำนวนมากหรือปริมาณการจำหน่ายสินค้าลดลงติดต่อกันเป็นระยะเวลาานาน ทำให้บางธุรกิจที่มีเงินทุนไม่เพียงพอต้องประสบปัญหาขาดสภาพคล่อง จนไม่สามารถผ่อนชำระได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

สำหรับยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในช่วงร้อยละ 41 - 60 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และอยู่ในช่วงร้อยละ 61 - 80 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีสัดส่วนที่น้อยที่สุด เพราะการคัดเลือกลูกหนี้ที่มาทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ส่วนใหญ่จะคัดเลือกจากลูกหนี้ที่ยังมีศักยภาพในการชำระหนี้ ส่วนลูกหนี้ที่ธุรกิจประสบปัญหาการดำเนินงานและไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้นั้น ธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่จะไม่เจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และจะทำการดำเนินคดีกับลูกหนี้เหล่านั้นต่อไป ทำให้มียอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในช่วงนี้มีจำนวนน้อย

จากผลของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ดังกล่าว สรุปได้ว่าสาขาธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่มีลูกหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไปแล้ว และสามารถผ่อนชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ตารางที่ 4.13 ยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้
ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ยอดหนี้	รวม (61 สาขา)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เกินร้อยละ 20 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	27	44.3
2. ร้อยละ 21 – 40 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	22	36.1
3. ร้อยละ 41 – 60 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	8	13.1
4. ร้อยละ 61 – 80 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	4	6.5
รวม	61	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

เมื่อพิจารณาสัดส่วนของยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ (Re-entry NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ดังแสดงในตารางที่ 4.14 พบว่า ธนาคารพาณิชย์ของเอกชนมีสัดส่วนของหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในช่วงไม่เกินร้อยละ 20 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.9 รองลงมาอยู่ในช่วงร้อยละ 21 – 40 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และในช่วงร้อยละ 41 – 60 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 26.2 และ 13.1 ตามลำดับ

ธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลมีสัดส่วนของยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในช่วงไม่เกินร้อยละ 20 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.5 รองลงมาอยู่ในช่วงร้อยละ 21 – 40 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และในช่วงร้อยละ 61 – 80 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คิดเป็นร้อยละ 8.2 และ 4.9 ตามลำดับ

สำหรับธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติมีสัดส่วนของยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในช่วงไม่เกินร้อยละ 20 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และในช่วงร้อยละ 21 – 40 ของยอดหนี้ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เท่ากับร้อยละ 4.9 และ 1.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ยอดหนี้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้
ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์

ยอดหนี้	ประเภทของธนาคารพาณิชย์					
	เอกชน (42 สาขา)		รัฐบาล (15 สาขา)		ต่างชาติ (4 สาขา)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่เกินร้อยละ 20 ของยอดหนี้ ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	17	27.9	7	11.5	3	4.9
2. ร้อยละ 21 – 40 ของยอดหนี้ ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	16	26.2	5	8.2	1	1.7
3. ร้อยละ 41 – 60 ของยอดหนี้ ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	8	13.1	-	-	-	-
4. ร้อยละ 61 – 80 ของยอดหนี้ ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1	1.6	3	4.9	-	-
รวม	42	68.8	15	24.6	4	6.6

ที่มา : จากการสำรวจ

4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากรีปรับโครงสร้างหนี้
ของธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ในการศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากรีปรับโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางด้านลูกหนี้และปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์ สำหรับปัจจัยทางด้านลูกหนี้ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ลูกหนี้ประสบปัญหาภายในธุรกิจ ลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง ลูกหนี้ขาดประสิทธิภาพในการบริหาร ลูกหนี้มีเจตนาบิดพลิ้วไม่ชำระหนี้ และมูลค่าหลักประกันต่ำกว่าภาระหนี้หรือไม่ใช่ของลูกหนี้ ส่วนปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ธนาคารพาณิชย์กำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ไม่สอดคล้องกับรายได้ของลูกหนี้ ธนาคารพาณิชย์ขาดระบบการติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ และพนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความสามารถใน

การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งจะนำเสนอปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ในภาพรวม หลังจากนั้นจะนำเสนอรายละเอียดของแต่ละปัจจัยดังกล่าวข้างต้น โดยการให้ผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์ให้นำนักปัจจัยทางด้านลูกหนี้ และปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 100 ในแต่ละปัจจัย และให้ผู้ตอบบอกว่าแต่ละด้านมีส่วนเป็นเท่าใด จากนั้นนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติเพื่อศึกษาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มการถือหุ้นของธนาคารพาณิชย์ โดยใช้สถิติ F-Test ในการทดสอบความแตกต่าง และนำเสนอในรูปแบบตาราง ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

4.3.1 ปัจจัยจากตัวลูกหนี้

จากการศึกษาในภาพรวม พบว่าปัจจัยทางด้านลูกหนี้ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มาจากลูกหนี้ประสบปัญหาภายในธุรกิจ มีผลมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 38.5 (ตารางที่ 4.15) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหุ้นส่วนหรือพนักงานของบริษัทมีการทุจริต หรือเบียดบังทรัพย์สินของธุรกิจและนำผลประโยชน์ของธุรกิจไปใช้ในทางส่วนตัว นอกจากนี้หุ้นส่วนของธุรกิจมีความขัดแย้งกันหรือมีความเห็นไม่ตรงกัน ทำให้การดำเนินงานของธุรกิจไม่ราบรื่น การเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้การค้าไม่ได้ อาจเนื่องมาจากขาดระบบการติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวทำให้ธุรกิจของลูกหนี้ต้องหยุดชะงัก และรายได้จากการดำเนินธุรกิจของลูกหนี้นี้มีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ จนส่งผลให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก

ปัจจัยอันดับที่ 2 ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง มีสัดส่วนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 24.1 (ตารางที่ 4.15) กล่าวคือ ตัวลูกหนี้มีภาระหนี้จำนวนมากและหลายแห่งทั้งในและนอกธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากลูกหนี้ทำการค้าเกินกำลังความสามารถในการบริหารหรือเกินกำลังเงินที่มีอยู่หรือลูกหนี้มีการลงทุนหลายด้าน ซึ่งจะต้องกู้ยืมเงินทุนทั้งในและนอกธนาคารพาณิชย์ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นจากการคาดการณ์หรือเก็งตลาดผิดพลาดหรือมีการวางแผนขยายธุรกิจในอัตราที่สูงเกินกำลังความสามารถ เมื่อโครงการไม่บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย เงินทุนจะจมอยู่กับสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ทำให้ต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในธุรกิจเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ผลการดำเนินงานมีผลกำไรลดน้อยลงหรืออาจรุนแรงถึงขั้นขาดทุนจากการดำเนินงาน และเมื่อลูกหนี้ต้องแบกภาระในการชำระดอกเบี้ยและเงินต้น ส่งผลให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก

ปัจจัยอันดับที่ 3 ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือลูกหนี้ขาดประสบการณ์ในการบริหาร มีสัดส่วนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 17.9 (ตารางที่ 4.15) กล่าวคือ ตัวลูกหนี้ขาดประสบการณ์ในการบริหารธุรกิจและไม่มี การวางแผนในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งอาจเกิดจากลูกหนี้มีการบริหารงานขาดประสิทธิภาพ และไม่มีความรู้ในเรื่องการบริหารธุรกิจ ทำให้ยอดขายไม่เป็นไปตามที่ได้คาดการณ์เอาไว้ ส่งผลให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก

ปัจจัยอันดับที่ 4 ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือลูกหนี้มีเจตนาบิดพลิ้วไม่ชำระหนี้ มีสัดส่วนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 13.4 (ตารางที่ 4.15) กล่าวคือ ตัวลูกหนี้ไม่มีความจริงใจในการชำระหนี้ โดยมีการปกปิดข้อมูลบางส่วนไว้ ซึ่งลูกหนี้บางรายยังมีศักยภาพทางธุรกิจและยังคงดำเนินกิจการอยู่ แม้จะได้รับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและมีปัญหาสภาพคล่องอยู่บ้างแต่ยังคงมีรายได้ในกิจการเพียงพอที่จะชำระหนี้ แต่เนื่องจากเกรงว่าเมื่อชำระหนี้แล้วจะทำให้เกิดปัญหาสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจในอนาคต ประกอบกับลูกหนี้มีความเชื่อว่าลูกหนี้ที่เป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพจะได้รับการดูแล และได้รับเงื่อนไขพิเศษจากธนาคารพาณิชย์ จึงทำให้มีเจตนาที่ไม่ชำระหนี้แก่ธนาคารพาณิชย์ รวมทั้งการนำเงินไปชำระหนี้ภายนอกธนาคารพาณิชย์ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่า เนื่องจากเกรงกลัวอิทธิพลจากนายทุนโดยไม่เห็นความสำคัญต่อภาระหนี้ที่มีกับธนาคารพาณิชย์ ส่งผลให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก

สำหรับมูลค่าหลักประกันต่ำกว่าภาระหนี้หรือไม่ใช่ของลูกหนี้ เป็นปัจจัยอันดับสุดท้าย ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เนื่องจากลูกหนี้เห็นว่าหลักประกันที่นำมาค้ำประกันการชำระหนี้มีมูลค่าต่ำกว่าภาระหนี้ที่มีอยู่กับธนาคารพาณิชย์ รวมทั้งหลักประกันที่นำมาค้ำประกันการชำระหนี้ไม่ได้เป็นกรรมสิทธิ์ของตัวลูกหนี้ จึงไม่สนใจให้ลูกหนี้ชำระหนี้แก่ธนาคารพาณิชย์ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก

ตารางที่ 4.15 ปัจจัยทางด้านลูกหนี้ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยทางด้านลูกหนี้	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	อันดับ
1. ประสบปัญหาภายในธุรกิจ	38.5	1
2. มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง	24.1	2
3. ขาดประสบการณ์ในการบริหาร	17.9	3
4. มีเจตนาบิดพลิ้วไม่ชำระหนี้	13.4	4
5. มูลค่าหลักประกันต่ำกว่าภาระหนี้หรือไม่ใช่ของลูกหนี้	6.1	5
รวม	100.0	

ที่มา : จากการสำรวจ

เนื่องจากปัจจัยทางด้านลูกหนี้ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ น่าจะมีความแตกต่างกันไปตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน จำนวน 42 สาขา ธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล จำนวน 15 สาขา และธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ จำนวน 4 สาขา ดังนั้นจะศึกษาว่า ธนาคารพาณิชย์แต่ละประเภทดังกล่าวข้างต้น ให้ความสำคัญกับในแต่ละปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แตกต่างกันหรือไม่ โดยการใช้สถิติ F-test ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

จากตารางที่ 4.16 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่าง ๆ ไปตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ โดยใช้ F-test ในการวิเคราะห์ พบว่าธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่มให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 คือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้ประสบปัญหาภายในธุรกิจ ลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง และมูลค่าหลักประกันต่ำกว่าภาระหนี้หรือไม่ใช่ของลูกหนี้ ส่วนปัจจัยอีก 2 ปัจจัย คือ ลูกหนี้ขาดประสบการณ์ในการบริหาร และลูกหนี้มีเจตนาบิดพลิ้วไม่ชำระหนี้ พบว่าธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่มให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยที่ธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่มให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้คือ

ปัจจัยด้านลูกหนี้ประสบปัญหาภายในธุรกิจ พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลคิดว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก เนื่องมาจากการที่ลูกหนี้ประสบปัญหาภายในธุรกิจ มีผลมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 49.7 รองลงมาคือผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของเอกชนและผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ คิดว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกมาจากปัจจัยดังกล่าว ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 37.2 และ 10.0 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติคิดว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก เนื่องมาจากการที่ลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง มีผลมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 40.0 รองลงมาคือผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของเอกชนและผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล คิดว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกมาจากปัจจัยดังกล่าว ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 25.4 และ 16.0 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านมูลค่าหลักประกันต่ำกว่าภาระหนี้หรือไม่ใช่ของลูกหนี้ พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติคิดว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก เนื่องมาจากการที่มูลค่าหลักประกันต่ำกว่าภาระหนี้หรือไม่ใช่ของลูกหนี้ มีผลมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 25.0 รองลงมาคือผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของเอกชนและผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล คิดว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกมาจากปัจจัยดังกล่าว ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 5.4 และ 3.3 ตามลำดับ

สำหรับปัจจัยทางด้านลูกหนี้ที่ธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่มให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่แตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

ปัจจัยด้านลูกหนี้ขาดประสิทธิภาพในการบริหาร พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติคิดว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก เนื่องมาจากการที่ลูกหนี้ขาดประสิทธิภาพในการบริหาร มีผลมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 20 รองลงมาผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของเอกชนและผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล คิดว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกมาจากปัจจัยดังกล่าว ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 18.7 และ 15.0 ตามลำดับ

ปัจจัยด้านลูกหนี้มีเจตนาบิดพลิ้วไม่ชำระหนี้ พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลคิดว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก เนื่องมาจากการที่ลูกหนี้มีเจตนาบิดพลิ้วไม่ชำระหนี้ มีผลมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 16.0 รองลงมาคือผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของเอกชนและผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ คิดว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกมาจากปัจจัยดังกล่าวซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 13.3 และ 5.0 ตามลำดับ

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ดังแสดงในตารางที่ 4.16 โดยธนาคารพาณิชย์ของเอกชนพบว่า ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัจจัยทางด้านลูกหนี้ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นอีกหลังจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีผลมากที่สุด คือลูกหนี้ประสบปัญหาภายในธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 37.2 รองลงมาคือลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง และลูกหนี้ขาดประสิทธิภาพในการบริหาร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 25.4 และ 18.7 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพฯ น้อยที่สุด คือมูลค่าหลักประกันต่ำกว่าภาระหนี้หรือไม่ใช่ของลูกหนี้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 5.4

ส่วนธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลนั้น พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัจจัยทางด้านลูกหนี้ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นอีกหลังจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีผลมากที่สุด คือลูกหนี้ประสบปัญหาภายในธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 49.7 รองลงมาคือลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูงและลูกหนี้มีเจตนาบิดพลิ้วไม่ชำระหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 16.0 ส่วนปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพฯ น้อยที่สุด คือมูลค่าหลักประกันต่ำกว่าภาระหนี้หรือไม่ใช่ของลูกหนี้ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 3.3

สำหรับธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัจจัยทางด้านลูกหนี้ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นอีกหลังจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีผลมากที่สุด คือลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 40.0 รองลงมาคือมูลค่าหลักประกันต่ำกว่าภาระหนี้หรือไม่ใช่ของลูกหนี้ และลูกหนี้ขาดประสิทธิภาพในการบริหาร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 25.0 และ 20.0 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพฯ น้อยที่สุด คือลูกหนี้มีเจตนาบิดพลิ้วไม่ชำระหนี้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 5.0

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของเอกชนและผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล คิดว่าปัจจัยทางด้านลูกหนี้ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นอีกหลังจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีสาเหตุมาจากการที่ลูกหนี้ประสบปัญหาภายในธุรกิจ มีผลมากที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าลูกหนี้ประสบปัญหาภายในธุรกิจ ทำให้การดำเนินธุรกิจต้องหยุดชะงักและรายได้ของธุรกิจมีแนวโน้มลดลง ทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และเกิดเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นอีก ส่วนผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ คิดว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพฯ มาจากการที่ลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง มีผลมากที่สุด แสดงว่าลูกหนี้ส่วนใหญ่ของธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ นอกจากมีภาระหนี้อยู่กับธนาคารแล้ว ยังมีภาระหนี้ทั้งในและนอกธนาคารพาณิชย์อื่น โดยมีภาระหนี้จำนวนมาก ทำให้

ลูกหนี้ต้องแบกรับภาระในการชำระดอกเบี้ยและเงินต้นเกินกำลังความสามารถ ส่งผลให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และเกิดเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นอีก

ตารางที่ 4.16 ปัจจัยทางด้านลูกหนี้ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทธนาคารพาณิชย์

ปัจจัยทางด้านลูกหนี้	ประเภทของธนาคารพาณิชย์						ค่า F (ค่า Sig.)
	เอกชน (42 สาขา)		รัฐบาล (15 สาขา)		ต่างชาติ (4 สาขา)		
	ร้อยละ	อันดับ	ร้อยละ	อันดับ	ร้อยละ	อันดับ	
1. ประสบปัญหาภายในธุรกิจ	37.2	1	49.7	1	10.0	4	11.910 (0.000)***
2. มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง	25.4	2	16.0	2	40.0	1	9.436 (0.000)***
3. ขาดประสบการณ์ในการบริหาร	18.7	3	15.0	3	20.0	3	0.982 (0.381)
4. มีเจตนาบิดพลิ้วไม่ชำระหนี้	13.3	4	16.0	2	5.0	5	1.768 (0.180)
5. มูลค่าหลักประกันต่ำกว่าภาระหนี้หรือไม่ใช่ของลูกหนี้	5.4	5	3.3	4	25.0	2	19.309 (0.000)***
รวม	100.0		100.0		100.0		

ที่มา : จากการสำรวจ, ***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

4.3.2 ปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์

จากการศึกษาในภาพรวม พบว่าปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มาจากการกำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ไม่สอดคล้องกับรายได้ของลูกหนี้ มีผลมากที่สุดคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 51.7 (ตารางที่ 4.17) กล่าวคือธนาคารพาณิชย์ได้อนุมัติเงื่อนไขการผ่อนชำระหนี้เป็นแบบขั้นบันได หรือมีการกำหนดเงื่อนไขการผ่อนชำระหนี้ไม่สอดคล้องกับรายได้ของ

ลูกหนี้ และศักยภาพของลูกหนี้ โดยธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่จะกำหนดให้ลูกหนี้ผ่อนชำระในจำนวนเงินที่ต่ำช่วง 6 เดือนแรกหรือช่วง 1 ปีแรก เพื่อให้ลูกหนี้สามารถผ่อนชำระได้ และธนาคารพาณิชย์สามารถลดระดับจากสินเชื่อด้วยคุณภาพเป็นสินเชื่อปกติ ทำให้ปริมาณสินเชื่อด้วยคุณภาพลดลง แต่หลังจากนั้นธนาคารพาณิชย์จะกำหนดให้ลูกหนี้ผ่อนชำระในจำนวนเงินที่สูงขึ้นเป็นหลายเท่าตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของรายได้หรือกระแสเงินสดรับของลูกหนี้ ส่งผลให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพขึ้นมาอีก

ปัจจัยอันดับที่ 2 ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้วยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือการขาดระบบการติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 29.3 (ตารางที่ 4.17) กล่าวคือ ธนาคารพาณิชย์ขาดระบบการติดตามหนี้ที่ดีและต่อเนื่อง เช่น ไม่มีศูนย์ข้อมูลหรือฐานข้อมูล ทำให้ประสบปัญหาด้านการรวบรวมข้อมูลการติดตามหนี้ การขาดการประสานงานระหว่างสำนักงานใหญ่กับสาขา โดยการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้กับสาขาธนาคารพาณิชย์บางแห่งซึ่งไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ เสมือนหนึ่งเป็นเพียงผู้รับเรื่องราวเพื่อเสนอต่อสำนักงานใหญ่เท่านั้น รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงผู้รับผิดชอบและหน่วยงานที่ดูแลการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นประจำ ทำให้เกิดช่องว่างในกระบวนการติดตามหนี้หรือเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ส่งผลให้ไม่สามารถติดตามลูกหนี้ให้มาชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพขึ้นมาอีก

สำหรับพนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความสามารถ เป็นปัจจัยอันดับสุดท้ายที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้วยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เนื่องจากการที่พนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการ วิธีการและการจัดการด้านการปรับปรุงโครงสร้างหนี้อย่างแท้จริง จะทำให้การเจรจาจะงักงันหรือการที่มุ่งจะเอาแต่ผลประโยชน์จากการชำระหนี้จากลูกหนี้มากที่สุดแทนที่จะพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของลูกหนี้ด้วย รวมทั้งการขาดความรู้ความเข้าใจในธุรกิจของลูกหนี้อย่างแท้จริง และไม่เข้าใจปัญหาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นกับลูกหนี้ ทำให้มีการวิเคราะห์ข้อมูลของลูกหนี้ผิดพลาด ส่งผลให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ทำให้เกิดเป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพขึ้นมาอีก

ตารางที่ 4.17 ปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจาก
มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา
ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	อันดับ
1. การกำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ไม่สอดคล้องกับรายได้	51.7	1
2. การขาดระบบการติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ	29.3	2
3. พนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความสามารถ	19.0	3
รวม	100.0	

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.18 ปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจาก
การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 61 สาขา
ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์

ปัจจัยทางด้าน ธนาคารพาณิชย์	ประเภทของธนาคารพาณิชย์						ค่า F (ค่า Sig.)
	เอกชน (42 สาขา)		รัฐบาล (15 สาขา)		ต่างชาติ (4 สาขา)		
	ร้อยละ	อันดับ	ร้อยละ	อันดับ	ร้อยละ	อันดับ	
1. การกำหนดเงื่อนไขการ ชำระหนี้ไม่สอดคล้องกับ รายได้	52.7	1	50.6	1	45.0	1	0.327 (0.722)
2. การขาดระบบการติดตาม หนี้ที่มีประสิทธิภาพ	28.5	2	29.3	2	37.5	2	0.579 (0.564)
3. พนักงานธนาคารพาณิชย์ ขาดความรู้ความสามารถ	18.8	3	20.1	3	17.5	3	0.116 (0.890)
รวม	100.0		100.0		100.0		

ที่มา : จากการสำรวจ

เนื่องจากปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก หลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ น่าจะมีความแตกต่างไปตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน จำนวน 42 ราย ธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล จำนวน 15 ราย และธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ จำนวน 4 ราย ดังนั้นจะศึกษาว่าธนาคารพาณิชย์แต่ละประเภทดังกล่าวข้างต้น ให้ความสำคัญกับในแต่ละปัจจัยที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แตกต่างกันหรือไม่ โดยการใช้สถิติ F-test ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

จากตารางที่ 4.18 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยต่าง ๆ ไปตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ โดยใช้ F-test ในการวิเคราะห์ พบว่าธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่ม ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.1

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ดังแสดงในตารางที่ 4.18 โดยธนาคารพาณิชย์ของเอกชนพบว่า ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีผลมากที่สุด คือ ธนาคารพาณิชย์กำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ไม่สอดคล้องกับรายได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 52.7 รองลงมาคือธนาคารพาณิชย์ขาดระบบการติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ และพนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความสามารถ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 28.5 และ 18.8 ตามลำดับ

ส่วนธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลนั้น พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีผลมากที่สุด คือธนาคารพาณิชย์กำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ไม่สอดคล้องกับรายได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 50.6 รองลงมาคือธนาคารพาณิชย์ขาดระบบการติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ และพนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความสามารถ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 29.3 และ 20.1 ตามลำดับ

สำหรับธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีผลมากที่สุด คือธนาคารพาณิชย์กำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ไม่สอดคล้องกับรายได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 45.0 รองลงมาคือธนาคารพาณิชย์ขาดระบบการติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ และพนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความสามารถ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 37.5 และ 17.5 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของเอกชน ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลและผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ คิดว่าปัจจัยทางด้านธนาคารพาณิชย์ที่ทำให้เกิดสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีกหลังจากมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีสาเหตุมาจากการที่ธนาคารพาณิชย์กำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ไม่สอดคล้องกับรายได้ มีผลมากที่สุด จึงสามารถอธิบายได้ว่าถ้าธนาคารพาณิชย์มีการกำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ไม่สอดคล้องกับรายได้ของลูกค้าหรือศักยภาพของลูกค้าแล้ว จะทำให้ลูกค้าไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และเกิดเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพขึ้นมาอีก

4.4 ความคิดเห็นของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ในการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาว่าผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ทางด้านตัวลูกหนี้ ด้านธนาคารพาณิชย์ ด้านมาตรการการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการ และทางด้านอื่น ๆ โดยอาศัยหลักเกณฑ์การวัดความคิดเห็นวิธีไลเคอร์ท (Likert Scale) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ มาก ปานกลาง น้อย และให้คะแนนเท่ากับ 3, 2, 1 ตามลำดับ และนำผลคะแนนที่ได้นำมาหาค่าเฉลี่ย ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

4.4.1 ปัญหาทางด้านลูกหนี้

จากการศึกษาในภาพรวม พบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากทางด้านลูกหนี้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นปัญหาอันดับที่ 1 คือลูกหนี้ไม่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.66 รองลงมาคือลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง มีค่าเฉลี่ย 2.49 และอันดับที่ 3 คือลูกหนี้มีข้อต่อรองมากกับธนาคารพาณิชย์ มีค่าเฉลี่ย 2.41 ส่วนอันดับที่ 4 คือธุรกิจของลูกหนี้มีผลการดำเนินงานขาดทุน มีค่าเฉลี่ย 2.38 และลูกหนี้ให้ข้อมูลเท็จแก่ธนาคารพาณิชย์ เป็นอันดับที่ 5 มีค่าเฉลี่ย 2.36 สำหรับลูกหนี้ขาดความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และลูกหนี้เลิกกิจการ จัดอยู่ในอันดับที่ 6 และอันดับที่ 7 โดยมีค่าเฉลี่ย 2.15 และ 2.13 ตามลำดับ และอันดับสุดท้ายที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือหุ้นส่วนของธุรกิจมีความขัดแย้งกับลูกหนี้ มีค่าเฉลี่ย 1.82 ดังแสดงในตารางที่ 4.19

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากทางด้านลูกหนี้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอันดับที่ 1 คือการที่ลูกหนี้ไม่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เนื่องจากเป็นหัวใจหลักของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ นับตั้งแต่เริ่มกระบวนการจนเสร็จสิ้นการเจรจา โดยเฉพาะการเปิดเผยข้อมูลหรือส่งมอบเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในอดีต ฐานะและการดำเนินธุรกิจ ความสามารถในการชำระหนี้ และแนวทางที่ลูกหนี้คิดว่าน่าจะเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาโดยการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้แก่ธนาคารพาณิชย์ทราบ ทำให้ธนาคารพาณิชย์ไม่มีข้อมูลในการพิจารณาอย่างเพียงพอ ส่งผลให้การเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่ประสบผลสำเร็จ

สำหรับลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง เป็นอันดับที่ 2 เพราะการที่ลูกหนี้มีการกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์หลายแห่ง อาจเกิดการขัดแย้งระหว่างธนาคารพาณิชย์ด้วยกันเอง ทั้งนี้เพราะว่าธนาคารพาณิชย์แต่ละรายอาจมีหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่เท่าเทียมกัน ทำให้มีการโต้แย้งกันเกี่ยวกับเรื่องการแบ่งแยกหลักประกัน และราคาที่ดิน รวมทั้งการจัดกลุ่มลำดับการชำระหนี้ก่อนหลังของธนาคารพาณิชย์ที่มีหลักประกันต่างกัน อีกทั้งแต่ละธนาคารพาณิชย์มีกฎเกณฑ์และวิธีปฏิบัติไม่เหมือนกัน ส่งผลให้การเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่ประสบผลสำเร็จ

ส่วนลูกหนี้มีข้อต่อรองมากกับธนาคารพาณิชย์ เป็นอันดับที่ 3 โดยลูกหนี้คาดหวังว่าจะให้การเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นช่องทางในการสร้างประโยชน์กับตนให้มากที่สุด โดยคิดว่าภาครัฐจะช่วยเหลือและบังคับให้ธนาคารพาณิชย์ตกลงในเงื่อนไขที่ลูกหนี้ได้เสนอให้แก่ธนาคารพาณิชย์ ทำให้ลูกหนี้เสนอเงื่อนไขที่เกินกว่าที่ธนาคารพาณิชย์จะรับได้ เช่น การขอชำระหนี้เงินต้นบางส่วนหรือขอชำระหนี้เฉพาะเงินต้นเท่านั้น เป็นต้น และลูกหนี้บางรายทราบข้อมูลจากลูกหนี้รายอื่นที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แล้ว มักจะขอเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์มากขึ้น โดยไม่ได้คำนึงถึงข้อเท็จจริงของตนเองแต่จะเปรียบเทียบกับลูกหนี้รายอื่น

สำหรับการที่ธุรกิจของลูกหนี้มีผลการดำเนินงานขาดทุน เป็นอันดับที่ 4 ซึ่งอาจได้ผลกระทบมาจากภาวะเศรษฐกิจ ส่งผลให้กิจการหลายแห่งประสบผลขาดทุน เนื่องจากรายได้ของกิจการลดลงในขณะที่ต้นทุนเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น กิจการที่มีศักยภาพทางธุรกิจไม่เพียงพอหรือไม่มีรายได้จากแหล่งอื่นอาจต้องปิดกิจการลงและไม่สามารถชำระหนี้ได้ ธนาคารพาณิชย์จึงต้องดำเนินการทางกฎหมายในที่สุด

ลูกหนี้ให้ข้อมูลเท็จแก่ธนาคารพาณิชย์ เป็นอันดับที่ 5 ซึ่งลูกหนี้ไม่ได้ปกปิดข้อมูลทั้งหมด เพียงแต่การเปิดเผยข้อมูลหรือส่งมอบเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของลูกหนี้ไม่มี

ความถูกต้องสมบูรณ์ เช่น ลูกหนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้จากการดำเนินธุรกิจมากเกินไปจนทำให้ธนาคารพาณิชย์ได้ข้อมูลในการพิจารณาเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่มีความถูกต้อง

ส่วนปัญหาที่มีความสำคัญค่อนข้างน้อย คือลูกหนี้ขาดความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เป็นอันดับที่ 6 โดยลูกหนี้ไม่ทราบวิธีรวบรวมข้อมูลสำคัญที่ต้องเสนอต่อธนาคารพาณิชย์ตามขั้นตอนและไม่สามารถกำหนดวิธีการที่จะเจรจากับธนาคารพาณิชย์ นอกจากนี้ในบางรายยังใช้ความรู้สึกส่วนตัวมากเกินไปว่าธนาคารพาณิชย์ต้องให้ความช่วยเหลือ โดยใช้วิธีเปรียบเทียบกับธุรกิจอื่นที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไปแล้ว เพื่อมาขอผ่อนปรนจากธนาคารพาณิชย์โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของธุรกิจและข้อจำกัดของธนาคารพาณิชย์ ส่วนอันดับที่ 7 คือลูกหนี้เลิกกิจการ ทำให้การเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้มีความยากลำบาก และต้องใช้เวลาในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ สำหรับหุ้นส่วนของธุรกิจมีความขัดแย้งกับลูกหนี้ มีความสำคัญของปัญหาน้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากถึงแม้หุ้นส่วนในธุรกิจมีความขัดแย้งกันก็ตาม แต่ถ้าลูกหนี้มีความรับผิดชอบและสามารถบริหารธุรกิจต่อไปได้ ก็จะทำให้การเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ประสบความสำเร็จได้

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นทางด้านลูกหนี้ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

ปัญหาทางด้านลูกหนี้	ค่าเฉลี่ย (61 สาขา)	อันดับ
1. ลูกหนี้ไม่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	2.66	1
2. ลูกหนี้ขาดความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	2.15	6
3. ลูกหนี้ให้ข้อมูลเท็จแก่ธนาคารพาณิชย์	2.36	5
4. ลูกหนี้มีข้อต่อร้องมากกับธนาคารพาณิชย์	2.41	3
5. ลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง	2.49	2
6. ลูกหนี้เลิกกิจการ	2.13	7
7. ธุรกิจของลูกหนี้มีผลการดำเนินงานขาดทุน	2.38	4
8. หุ้นส่วนของธุรกิจมีความขัดแย้งกับลูกหนี้	1.82	8

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น
ทางด้านลูกหนี้ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์

ปัญหาทางด้านลูกหนี้	ประเภทของธนาคารพาณิชย์					
	เอกชน (42 สาขา)		รัฐบาล (15 สาขา)		ต่างชาติ (4 สาขา)	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
1. ลูกหนี้ไม่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	2.74	1	2.60	2	2.00	3
2. ลูกหนี้ขาดความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	2.05	7	2.40	3	2.25	2
3. ลูกหนี้ให้ข้อมูลเท็จแก่ธนาคารพาณิชย์	2.33	4	2.40	3	2.50	1
4. ลูกหนี้มีข้อต่อรงมากกับธนาคารพาณิชย์	2.26	5	2.80	1	2.50	1
5. ลูกหนี้มีหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง	2.48	2	2.60	2	2.25	2
6. ลูกหนี้เลิกกิจการ	2.07	6	2.40	3	1.75	4
7. ธุรกิจของลูกหนี้มีผลการดำเนินงานขาดทุน	2.36	3	2.40	3	2.50	1
8. หนี้ส่วนของธุรกิจมีความขัดแย้งกับลูกหนี้	1.90	8	1.80	4	1.00	5

ที่มา : จากการสำรวจ

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ดังแสดงในตารางที่ 4.20 โดยธนาคารพาณิชย์ของเอกชนพบว่า ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นทางด้านลูกหนี้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือลูกหนี้ไม่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 รองลงมาคือการที่ลูกหนี้มีภาระหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง และธุรกิจของลูกหนี้มีผลการดำเนินงานขาดทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 และ 2.36 ตามลำดับ

ส่วนธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลนั้น พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นจากทางด้านลูกหนี้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือลูกหนี้มีข้อต่อรองมากกับธนาคารพาณิชย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 รองลงมาคือการที่ลูกหนี้ไม่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และลูกหนี้มีหนี้หลายแห่งและมีจำนวนสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60

สำหรับธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นจากทางด้านลูกหนี้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือลูกหนี้ให้ข้อมูลเท็จแก่ธนาคารพาณิชย์ ลูกหนี้มีข้อต่อรองมากกับธนาคารพาณิชย์ และธุรกิจของลูกหนี้มีผลการดำเนินงานขาดทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

4.4.2 ปัญหาทางด้านธนาคารพาณิชย์

จากการศึกษาในภาพรวม พบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากทางด้านธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นปัญหาอันดับที่ 1 คือขั้นตอนในการอนุมัติการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ล่าช้า โดยมีค่าเฉลี่ย 2.00 รองลงมาคือการที่พนักงานธนาคารพาณิชย์วิเคราะห์ปัญหาธุรกิจของลูกหนี้ผิดพลาด มีค่าเฉลี่ย 1.93 และอันดับที่ 3 คือพนักงานธนาคารพาณิชย์ที่รับผิดชอบในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มีจำนวนน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.87 ส่วนอันดับที่ 4 คือธนาคารพาณิชย์มีความยุ่งยากในการคัดตัวลูกหนี้มาเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีค่าเฉลี่ย 1.80 และธนาคารพาณิชย์ขาดอุปกรณ์และเครื่องมือสนับสนุนในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เป็นอันดับที่ 5 มีค่าเฉลี่ย 1.67 สำหรับพนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ พนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความสามารถและประสบการณ์ในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และธนาคารพาณิชย์มีความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ร่วมในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ จัดอยู่ในอันดับที่ 6 เท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.66 ดังแสดงในตารางที่ 4.21

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากทางด้านธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอันดับที่ 1 คือการที่ขั้นตอนในการอนุมัติการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ล่าช้า เนื่องจากในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้บางครั้งพนักงานธนาคารพาณิชย์ที่ทำหน้าที่ในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่มีอำนาจ โดยต้องนำข้อเสนอของลูกหนี้ไปปรึกษาผู้มีอำนาจก่อน ทำให้ต้องเจรจากันหลายครั้งกว่าจะได้ข้อยุติ จากนั้นนำข้อยุตินั้นเสนอเพื่อขออนุมัติการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งมีหลายขั้นตอนและต้องใช้เวลาานาน ทำให้ลูกหนี้เกิดความลังเล รวมทั้งความสามารถในการ

ชำระหนี้ของลูกหนี้เปลี่ยนแปลงไปตาม ซึ่งลูกหนี้อาจขอเจรจาเงื่อนไขใหม่ได้ ทำให้การตกลงปรับปรุงโครงสร้างหนี้ใช้ระยะเวลาานเกินควร นอกจากนี้ ในกรณีที่ลูกหนี้ขอสินเชื่อเพิ่มเพื่อใช้ปรับปรุงกิจการอาจไม่ทันการ เนื่องจากฐานะของลูกหนี้และภาวะตลาดเปลี่ยนแปลง ทำให้การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร

สำหรับพนักงานธนาคารพาณิชย์วิเคราะห์ปัญหาธุรกิจของลูกหนี้ผิดพลาด เป็นอันดับที่ 2 เพราะการขาดความเข้าใจในธุรกิจของลูกหนี้อย่างแท้จริง และไม่เข้าใจปัญหาที่แท้จริงของลูกหนี้การเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้จึงเป็นไปในแนวทางที่ธนาคารพาณิชย์ต้องการแต่ลูกหนี้ไม่สามารถปฏิบัติได้ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ส่วนพนักงานธนาคารพาณิชย์ที่รับผิดชอบในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มีจำนวนน้อย เป็นอันดับที่ 3 เนื่องจากหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ขาดความพร้อมและกระบวนการจัดตั้งหน่วยงานเป็นไปด้วยความล่าช้า เมื่อจัดตั้งแล้วยังขาดบุคลากรทำให้เกิดช่องว่างในกระบวนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ จึงไม่สามารถระบุพนักงานธนาคารพาณิชย์ที่รับผิดชอบได้

สำหรับธนาคารพาณิชย์มีความยุ่งยากในการคัดตัวลูกหนี้มาเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เป็นอันดับที่ 4 เนื่องจากลูกหนี้ที่ยังไม่ได้รับการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้เหล่านี้ ได้รับผลกระทบมาจากภาวะเศรษฐกิจ ทำให้กิจการหลายแห่งประสบผลขาดทุนและลูกหนี้ส่วนใหญ่ไม่มีศักยภาพในการชำระหนี้และธนาคารพาณิชย์ได้ดำเนินการทางกฎหมายกับลูกหนี้แล้ว ทำให้ในการคัดเลือกตัวลูกหนี้เพื่อเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นไปด้วยความยากลำบาก

ส่วนปัญหาที่มีความสำคัญค่อนข้างน้อย คือธนาคารพาณิชย์ขาดอุปกรณ์และเครื่องมือสนับสนุนในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เป็นอันดับที่ 5 ซึ่งได้แก่เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์และเก็บข้อมูลลูกหนี้ ทำให้เป็นอุปสรรคในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ส่วนปัญหาที่มีความสำคัญน้อยที่สุด คือปัญหาพนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ พนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความสามารถและประสบการณ์ในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และธนาคารพาณิชย์มีความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ร่วมในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ จัดอยู่ในอันดับที่ 6 เท่ากัน ซึ่งอาจมาจากถึงแม้พนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และขาดความสามารถและประสบการณ์ในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ แต่ถ้าธนาคารพาณิชย์มีขั้นตอนและระบบการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่มีประสิทธิภาพแล้ว ปัญหาดังกล่าวก็สามารถแก้ไขได้ รวมทั้งการที่ธนาคารพาณิชย์มีความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ร่วมในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ถ้ามีการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ให้ทุกฝ่ายได้รับประโยชน์เท่าเทียมกัน หรือเป็นธรรมก็สามารถทำให้การเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ประสบความสำเร็จได้

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น
ทางด้านธนาคารพาณิชย์ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์
ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัญหาทางด้านธนาคารพาณิชย์	ค่าเฉลี่ย (61 สาขา)	อันดับ
1. พนักงานธนาคารพาณิชย์วิเคราะห์ปัญหาธุรกิจ ของลูกค้าผิดพลาด	1.93	2
2. พนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความเข้าใจ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.66	6
3. พนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความสามารถและประสบการณ์ ในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.66	6
4. พนักงานธนาคารพาณิชย์ที่รับผิดชอบในการปรับปรุง โครงสร้างหนี้มีจำนวนน้อย	1.87	3
5. ขั้นตอนในการอนุมัติการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของ ธนาคารพาณิชย์ล่าช้า	2.00	1
6. ธนาคารพาณิชย์มีความยุ่งยากในการคัดตัวลูกหนี้ มาเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.80	4
7. ธนาคารพาณิชย์ขาดอุปกรณ์และเครื่องมือสนับสนุน ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.67	5
8. ธนาคารพาณิชย์มีความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ร่วม ในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.66	6

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น
ทางด้านธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์
ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทธนาคารพาณิชย์

ปัญหาทางด้านธนาคารพาณิชย์	ประเภทของธนาคารพาณิชย์					
	เอกชน (42 สาขา)		รัฐบาล (15 สาขา)		ต่างชาติ (4 สาขา)	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
1. พนักงานธนาคารพาณิชย์วิเคราะห์ปัญหาธุรกิจของลูกค้าหนีฝืดพลาด	1.93	1	2.00	2	1.75	4
2. พนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความรู้ความเข้าใจในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.60	6	1.87	3	1.50	5
3. พนักงานธนาคารพาณิชย์ขาดความสามารถและประสบการณ์ในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.62	5	1.87	3	1.25	6
4. พนักงานธนาคารพาณิชย์ที่รับผิดชอบในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มีจำนวนน้อย	1.86	2	2.00	2	1.50	5
5. ขั้นตอนในการอนุมัติการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ล่าช้า	1.93	1	2.07	1	2.50	1
6. ธนาคารพาณิชย์มีความยุ่งยากในการคัดตัวลูกหนี้มาเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.69	4	2.00	2	2.25	2
7. ธนาคารพาณิชย์ขาดอุปกรณ์และเครื่องมือสนับสนุนในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.71	3	1.47	4	2.00	3
8. ธนาคารพาณิชย์มีความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ร่วมในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.71	3	1.47	4	1.75	4

ที่มา : จากการสำรวจ

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ดังแสดงในตารางที่ 4.22 โดยธนาคารพาณิชย์ของเอกชนพบว่า ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นจากทางด้านธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือพนักงานธนาคารพาณิชย์วิเคราะห์ปัญหาธุรกิจของลูกค้าผิดพลาด และขั้นตอนในการอนุมัติการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ล่าช้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.93 รองลงมาคือพนักงานธนาคารพาณิชย์ที่รับผิดชอบในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มีจำนวนน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86

ส่วนธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลนั้น พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นจากทางด้านธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือธนาคารพาณิชย์มีขั้นตอนในการอนุมัติการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ล่าช้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 รองลงมาคือพนักงานธนาคารพาณิชย์วิเคราะห์ปัญหาธุรกิจของลูกค้าผิดพลาด พนักงานธนาคารพาณิชย์ที่รับผิดชอบในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มีจำนวนน้อย และธนาคารพาณิชย์มีความยุ่งยากในการคัดตัวลูกหนี้มาเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

สำหรับธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นจากทางด้านธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือธนาคารพาณิชย์มีขั้นตอนในการอนุมัติการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ล่าช้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 รองลงมาคือธนาคารพาณิชย์มีความยุ่งยากในการคัดตัวลูกหนี้มาเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และธนาคารพาณิชย์ขาดอุปกรณ์และเครื่องมือสนับสนุนในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 และ 2.00 ตามลำดับ

4.4.3 ปัญหาทางด้านมาตรการการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการ

จากการศึกษาในภาพรวม ปัญหาที่เกิดขึ้นจากทางด้านมาตรการการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นปัญหาอันดับที่ 1 คือวิธีการและขั้นตอนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการมีความซับซ้อนและยุ่งยากในการปฏิบัติ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.02 รองลงมาคือระเบียบและหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการไม่ชัดเจนและตัวกลางในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่ช่วยประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่และลูกหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.97 และ 1.85 ตามลำดับ และอันดับสุดท้ายที่เป็นปัญหาน้อยที่สุด คือสิทธิประโยชน์ของทางการไม่สนใจในการเข้าร่วมปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีค่าเฉลี่ย 1.75 ดังแสดงในตารางที่ 4.23

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากทางด้านมาตรการการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอันดับที่ 1 คือวิธีการและขั้นตอนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการมีความซับซ้อนและยุ่งยากในการปฏิบัติ เนื่องจากมีการกำหนดขั้นตอนและกรอบระยะเวลาในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แน่นอนเกินไป เช่น บันทึกรายชื่อลูกค้าในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นสัญญาที่ใช้ในกรณีที่ลูกหนี้มีเจ้าหนี้รายเดียวโดยมีกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ชัดเจน คือต้องเจรจากันเองระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้ภายใน 60 วัน และเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาตามกรอบเวลาดังกล่าวแล้ว เจ้าหนี้ต้องส่งเอกสารหลักฐานการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ในกรณีที่การเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้สำเร็จหรือเอกสารหลักฐานการดำเนินคดีในกรณีเจรจาไม่สำเร็จ ซึ่งหากเจ้าหนี้รายใดไม่สามารถส่งเอกสารหลักฐานอย่างใดอย่างหนึ่งข้างต้นให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ เจ้าหนี้รายนั้นต้องถูกปรับเนื่องจากไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ โดยกรอบดังกล่าวทำให้ธนาคารพาณิชย์เร่งดำเนินการทางกฎหมายกับลูกหนี้เร็วขึ้น ทั้ง ๆ ที่ลูกหนี้รายนั้นอาจจะทำการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้ แต่เนื่องจากธนาคารพาณิชย์เกรงว่าจะไม่สามารถดำเนินการได้ทันตามกำหนดระยะเวลาจึงต้องดำเนินการทางกฎหมายไปก่อน ซึ่งทำให้ลูกหนี้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น นอกจากนี้โครงการเจรจาลูกหนี้ที่อยู่ระหว่างดำเนินคดีของคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการประสานงานการเจรจา คือฝ่ายลูกหนี้และเจ้าหนี้จะต้องส่งผู้มีอำนาจของแต่ละฝ่ายเข้าร่วมเจรจาไม่เกิน 3 ครั้ง และให้เสร็จสิ้นภายใน 60 วัน หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผัดผ่อนในการเจรจาถือว่าการเจรจายุติให้เข้าสู่กระบวนการทางศาลต่อไป ซึ่งโครงการดังกล่าวมีความยุ่งยากในการปฏิบัติ เพราะลูกหนี้ที่มีภาระหนี้จำนวนมากมีความจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้มากกว่าที่กำหนด เพราะมีความซับซ้อนในการพิจารณาแผนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ส่วนระเบียบและหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการไม่ชัดเจน เป็นอันดับที่ 2 เพราะมาตรการส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในระยะแรกไม่ครอบคลุมเพียงพอ เช่น ลูกหนี้ในภูมิภาคจำนวนมากมีความต้องการปรับปรุงโครงสร้างหนี้โดยวิธีโอนทรัพย์สินชำระหนี้ แต่ขณะเดียวกันธนาคารพาณิชย์มีข้อจำกัดในการรับโอนอสังหาริมทรัพย์ จึงไม่สามารถกระทำได้นั้นการมุ่งขายหลักประกันให้บุคคลภายนอกจึงเป็นทางออกของลูกหนี้ แต่สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีจะไม่ได้รับการยกเว้นทำให้ลูกหนี้ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น แม้ว่าภายหลังจะได้รับการแก้ไขแล้วก็ตาม สำหรับกฎหมายฟื้นฟูกิจการและกฎหมายล้มละลายนั้นได้มีการกำหนดระยะเวลาการล้มละลายไว้แค่เพียง 3 ปี ซึ่งน้อยเกินไป จนเอื้อประโยชน์ให้ลูกหนี้ที่ไม่สุจริตพร้อมที่จะให้ธนาคารพาณิชย์ฟ้องล้มละลาย ซึ่งตนเองได้ทำการยักยอกทรัพย์สินส่วนตัวให้บุคคลที่

เกี่ยวข้องไปแล้ว นอกจากนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้มีผู้ประเมินอิสระหรือบุคคลที่สามเป็นผู้ประเมินมูลค่าหลักประกัน ซึ่งปัจจุบันธนาคารพาณิชย์มีจำนวนหลักประกันเป็นจำนวนมาก ในขณะที่บริษัทประเมินราคามีจำนวนน้อย ทำให้ผู้ประเมินอิสระสามารถจกจกฉายโอกาสนี้ในการแสวงกำไรด้านการคิดราคาค่าบริการในอัตราที่สูง จึงเป็นการสร้างภาระให้แก่ธนาคารพาณิชย์เป็นอย่างมาก

สำหรับปัญหาจากตัวกลางในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่ช่วยประสานงานระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ เป็นอันดับที่ 3 โดยบทบาทของธนาคารแห่งประเทศไทยอยู่ในฐานะเป็นตัวกลางประสานงานการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งต้องวางตัวเป็นกลางไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ดังนั้นจึงไม่สามารถจะไปเจรจาต่อรองให้กับลูกหนี้หรือบังคับให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติตามที่ลูกหนี้ร้องขอได้ รวมทั้งในการประสานงานระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้จะกระทำได้อีกต่อเมื่อทั้งสองฝ่ายต้องสมัครใจในการเข้าร่วมเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยจะไปบังคับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งให้สมัครใจไม่ได้ อย่างไรก็ตามปัญหาดังกล่าวจะหมดไป หากทั้งลูกหนี้และเจ้าหนี้เข้าใจบทบาทของตัวกลางดังกล่าว

ส่วนปัญหาด้านสิทธิประโยชน์ของทางการไม่จูงใจในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีความสำคัญของปัญหาน้อยที่สุด เนื่องจากสิทธิประโยชน์ที่ลูกหนี้และเจ้าหนี้ได้รับจากทางการในการเข้าร่วมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งสิทธิประโยชน์ดังกล่าวจะสิ้นสุดในปี 2549 นั้น ปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ดังแสดงในตารางที่ 4.24 โดยธนาคารพาณิชย์ของเอกชนพบว่า ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นจากทางด้านมาตรการการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือวิธีการและขั้นตอนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการมีความซับซ้อนและยุ่งยากในการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 รองลงมาคือระเบียบและหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการไม่ชัดเจน และตัวกลางในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่ช่วยประสานงานระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 และ 1.74 ตามลำดับ

ส่วนธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลนั้น พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นจากทางด้านมาตรการการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือระเบียบและหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการไม่ชัดเจน และตัวกลางในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่ช่วยประสานงานระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 1.93 รองลงมาคือวิธีการและขั้นตอนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการมีความซับซ้อนและ

ยุ่งยากในการปฏิบัติ และสิทธิประโยชน์ของทางการไม่จูงใจในการเข้าร่วมปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับคือ 1.87

สำหรับธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นจากทางด้านมาตรการการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือระเบียบและหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการไม่ชัดเจน และตัวกลางในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่ช่วยประสานงานระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับคือ 2.75 รองลงมาคือสิทธิประโยชน์ของทางการไม่จูงใจในการเข้าร่วมปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นทางด้านมาตรการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัญหาทางด้านมาตรการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการ	ค่าเฉลี่ย (61 สาขา)	อันดับ
1. วิธีการและขั้นตอนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการ มีความซับซ้อนและยุ่งยากในการปฏิบัติ	2.02	1
2. ระเบียบและหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการ ไม่ชัดเจน	1.97	2
3. ตัวกลางในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไม่ช่วยประสานงานระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้	1.85	3
4. สิทธิประโยชน์ของทางการไม่จูงใจในการเข้าร่วมปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.75	4

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น
ทางด้านมาตรการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของทางการ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้
ของธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
จำแนกตามประเภทธนาคารพาณิชย์

ปัญหาทางด้านมาตรการปรับปรุง โครงสร้างหนี้ของทางการ	ประเภทของธนาคารพาณิชย์					
	เอกชน (42 สาขา)		รัฐบาล (15 สาขา)		ต่างชาติ (4 สาขา)	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
1. วิธีการและขั้นตอนการปรับปรุง โครงสร้างหนี้ของทางการมีความ ซับซ้อนและยุ่งยากในการปฏิบัติ	2.07	1	1.87	2	2.00	3
2. ระเบียบและหลักเกณฑ์การ ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของ ทางการไม่ชัดเจน	1.90	2	1.93	1	2.75	1
3. ตัวกลางในการเจรจาปรับปรุง โครงสร้างหนี้ไม่ช่วยประสานงาน ระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้	1.74	3	1.93	1	2.75	1
4. สิทธิประโยชน์ของทางการ ไม่จูงใจในการเข้าร่วมปรับปรุง โครงสร้างหนี้	1.64	4	1.87	2	2.50	2

ที่มา : จากการสำรวจ

4.4.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นทางด้านอื่น ๆ

จากการศึกษาในภาพรวม ปัญหาที่เกิดขึ้นจากทางด้านอื่น ๆ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นปัญหาอันดับที่ 1 คือภาวะเศรษฐกิจของประเทศไม่เอื้ออำนวยในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.52 รองลงมาคือราคาประเมินหลักประกันในการตีโอนทรัพย์สินชำระหนี้ของบริษัทอิสระไม่เป็นที่ยอมรับของธนาคารพาณิชย์และลูกหนี้ และการขาดการประสานความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ระหว่างหน่วยงานราชการ มีค่าเฉลี่ย 1.95 และ 1.70 ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้ายที่เป็นปัญหา

น้อยที่สุด คือที่ปรึกษาทางการเงินของลูกค้าที่มีความเห็นขัดแย้งกับธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีค่าเฉลี่ย 1.66 ดังแสดงในตารางที่ 4.25

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากทางด้านอื่น ๆ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอันดับที่ 1 คือภาวะเศรษฐกิจของประเทศไม่เอื้ออำนวยในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ กล่าวคือ ถ้าปัญหาเศรษฐกิจในระดับมหภาคยังไม่ได้รับการแก้ไขจากรัฐบาลในอันที่จะทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัว หรือการที่ประชาชนยังอยู่ในภาวะการว่างงาน และการจับจ่ายใช้สอยเพื่อการอุปโภคบริโภคยังมีน้อยย่อมส่งผลกระทบต่อประมาณกระแสเงินสดรับจากธุรกิจของลูกค้าที่จะได้รับในอนาคต ซึ่งมีผลต่อการชำระหนี้คืนแก่ธนาคารพาณิชย์ในที่สุด ทำให้เกิดช่องทางการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ลดน้อยลง

ส่วนราคาประเมินหลักประกันในการโอนทรัพย์สินชำระหนี้ของบริษัทอิสระไม่เป็นที่ยอมรับของธนาคารพาณิชย์และลูกค้า เป็นอันดับ 2 เพราะการประเมินราคาหลักประกันเพื่อเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ด้วยวิธีโอนทรัพย์สินชำระหนี้ โดยทั้งลูกค้าและเจ้าหนี้ต่างว่าจ้างให้บริษัทอิสระทำการประเมินและราคาประเมินดังกล่าวมีมูลค่าไม่เท่ากัน จึงเป็นปัญหาว่าจะใช้ราคาประเมินของฝ่ายใดเป็นมูลค่ายุติธรรม ซึ่งอาจตกลงว่าจ้างให้บริษัทอิสระใหม่ทำการประเมินอีกครั้งหนึ่ง หรือมีการเจรจาเพื่อหามูลค่ายุติธรรมที่ทั้งสองฝ่ายพึงพอใจในการโอนทรัพย์สินชำระหนี้ ซึ่งต้องใช้เวลาานาน

สำหรับการขาดการประสานความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ระหว่างหน่วยงานราชการ เช่น กรมสรรพากร กรมที่ดิน เป็นอันดับที่ 3 ซึ่งเป็นปัญหาปกติในการให้บริการของหน่วยงานของภาครัฐที่ขาดการอำนวยความสะดวกและขาดการประสานงานกัน ทำให้การดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มีความล่าช้า ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

ส่วนที่ปรึกษาทางการเงินของลูกค้าที่มีความเห็นขัดแย้งกับธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีความสำคัญของปัญหาน้อยที่สุด เนื่องจากลูกค้าที่เข้าร่วมเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ส่วนใหญ่ของธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นลูกค้ารายย่อยและผู้ประกอบธุรกิจที่มีภาระหนี้ไม่สูงมาก จึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้ที่ปรึกษาทางการเงินในการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น
ทางด้านอื่นๆ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์
ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัญหาทางด้านอื่น ๆ	ค่าเฉลี่ย (61 สาขา)	อันดับ
1. การขาดการประสานความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ระหว่างหน่วยงานราชการ เช่น กรมสรรพากร กรมที่ดิน	1.70	3
2. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไม่เอื้ออำนวยในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	2.52	1
3. ราคาประเมินหลักประกันในการโอนทรัพย์สินชำระหนี้ของบริษัทอิสระไม่เป็นที่ยอมรับของธนาคารพาณิชย์และลูกหนี้	1.95	2
4. ที่ปรึกษาทางการเงินของลูกหนี้มีความเห็นขัดแย้งกับธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.66	4

ที่มา : จากการสำรวจ

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์ ดังแสดงในตารางที่ 4.26 โดยธนาคารพาณิชย์ของเอกชนพบว่า ผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นจากทางด้านอื่น ๆ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือภาวะเศรษฐกิจของประเทศไม่เอื้ออำนวยในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 รองลงมาคือราคาประเมินหลักประกันในการโอนทรัพย์สินชำระหนี้ของบริษัทอิสระไม่เป็นที่ยอมรับของธนาคารพาณิชย์และลูกหนี้ และที่ปรึกษาทางการเงินของลูกหนี้มีความเห็นขัดแย้งกับธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 และ 1.60 ตามลำดับ

ส่วนธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาลนั้น พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นจากทางด้านอื่น ๆ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือภาวะเศรษฐกิจของประเทศไม่เอื้ออำนวยในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 รองลงมาคือการขาดการประสานความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ระหว่างหน่วยงานราชการ และราคาประเมินหลักประกันในการโอนทรัพย์สินชำระหนี้ของบริษัทอิสระไม่เป็นที่ยอมรับของธนาคารพาณิชย์และลูกหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 และ 1.93 ตามลำดับ

สำหรับธนาคารพาณิชย์ของต่างชาติ พบว่าผู้บริหารธนาคารพาณิชย์คิดว่าปัญหาอันดับแรกที่เกิดขึ้นจากทางด้านอื่น ๆ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ คือภาวะเศรษฐกิจของประเทศไม่เอื้ออำนวยในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 รองลงมาคือการขาดการประสานความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ระหว่างหน่วยงานราชการ และที่ปรึกษาทางการเงินของลูกค้าที่มีความเห็นขัดแย้งกับธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 และ 2.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสาขาธนาคารพาณิชย์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นทางด้านอื่น ๆ ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามประเภทของธนาคารพาณิชย์

ปัญหาทางด้านอื่น ๆ	ประเภทของธนาคารพาณิชย์					
	เอกชน (42 สาขา)		รัฐบาล (15 สาขา)		ต่างชาติ (4 สาขา)	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
1. การขาดการประสานความร่วมมือในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ระหว่างหน่วยงานราชการ เช่น กรมสรรพากร กรมที่ดิน เป็นต้น	1.55	4	2.00	2	2.25	2
2. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไม่เอื้ออำนวยในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	2.52	1	2.53	1	2.50	1
3. ราคาประเมินหลักประกันในการโอนทรัพย์สินชำระหนี้ของบริษัทอิสระไม่เป็นที่ยอมรับของธนาคารพาณิชย์และลูกค้า	2.00	2	1.93	3	1.50	4
4. ที่ปรึกษาทางการเงินของลูกค้ามีความเห็นขัดแย้งกับธนาคารพาณิชย์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	1.60	3	1.73	4	2.00	3

ที่มา : จากการสำรวจ